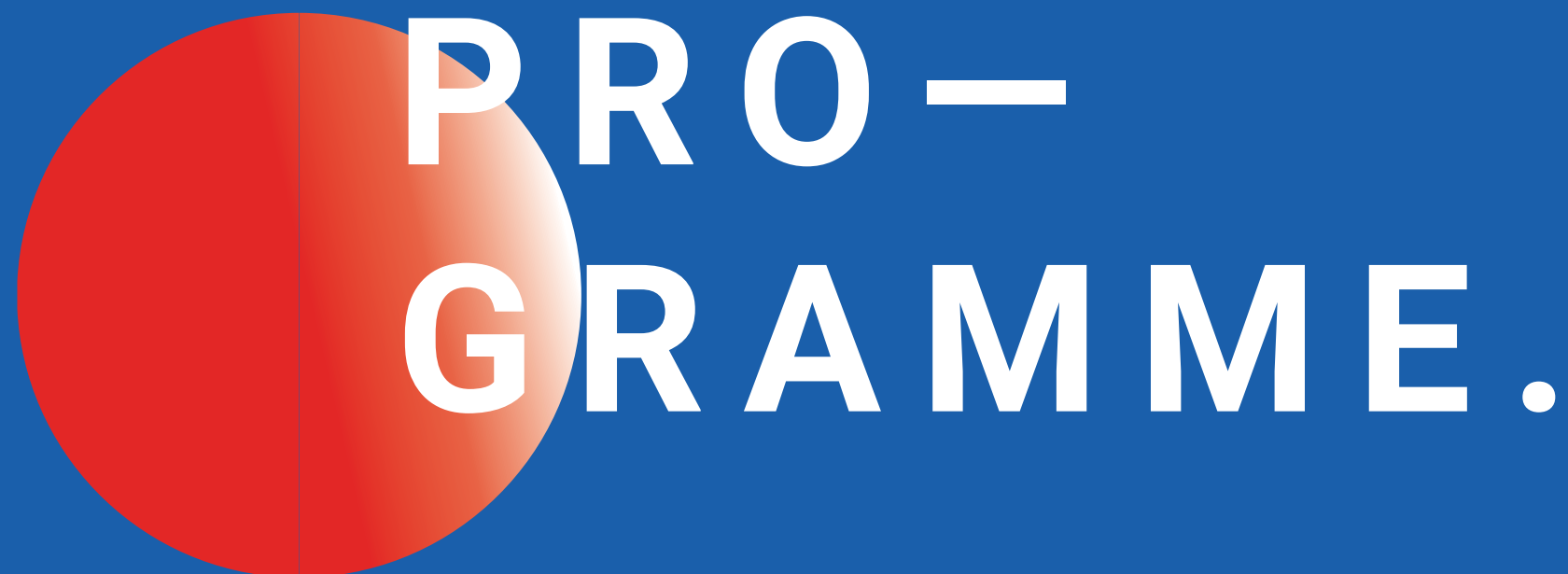

И Н Н Ф
А Н Т

43.

ПРО—
ГРАМ.

PRO—
GRAMME.

ПРОГРАМ PROGRAMME	У СУСРЕТ ФЕСТИВАЛУ		INTRODUCTORY PROGRAMME		ИНФАНТ 2016. INFANT 2016	22.00		10.00 pm		
	Четвртак, 23. јун		Thursday, 23rd June			Алтнсарт / Инфантфузија / концерт: „Све у моје време“		Altнсart/Infantfusion/ Concert “All in My Time”		
	21.00	str. 14	Алтнсарт / Инфантфузија / Лудифико: „Инспирација“ » перформанс са шулама • Католичка порта	9.00 pm		p. 14	ЈАЛ (Јосип А Лисац) бенд (Србија) • КЦНС, Летњи биоскоп	str. 25	JAL (Josip A Lisac) Band (Serbia) • CCNS, Open Stage	p. 25
	» перформанс са шулама									
	• Католичка порта									
	Петак, 24. јун		Friday, 24th June			Недеља, 26. јун		Sunday, 26th June		
	21.00	str. 15	Алтнсарт / Инфантфузија / Лудифико: „Ватрени кругови“ » перформанс са ватром • Трг Републике	9.00 pm		p. 15	Град Театар City Budva, Центар за културу Свилајнац, Народно позориште Сомбор (Црна Гора/Србија) (100’) • СНП, Сцена „Пера Добриновић“	str. 26	¶ JULIUS CAESAR The Budva Theatre City, Centre for Culture Svilajnac, The National Theatre Sombor (Montenegro/Serbia) (100’) • SNT, “Pera Dobrinović” Stage	p. 26
	» перформанс са ватром									
	• Трг Републике									
	ИНФАНТ 2016.		INFANT 2016 PROGRAMME			21.00		9.00 pm		
Субота, 25. јун		Saturday, 25th June		¶ ХЕДА ГАБЛЕР		¶ HEDDA GABLER				
4	20.00	str. 17	Свечано отварање ¶ САМО МОЈЕ Ана Дубљевић и Игор Коруга (Србија) (55’) • СНП, Сцена „Пера Добриновић“	8.00 pm	p. 17	Словенско народно гледалишче Марибор (Словенија) (75’) • СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“	str. 30	Slovene National Theatre Maribor (Slovenia) (75’) • SNT, “Jovan Djordjević” Stage	p. 30	
	» перформанс са ватром									
	• Трг Републике									
	21.00		9.00 pm		22.30		10.30 pm			
	Округли сто о представи „Само моје“ • КЦНС, Клуб „Трибина младих“		Round table discussion about the performance “Only Mine Alone” • CCNS, “Tribina mladih” Club		Округли сто о представи „Јулије Цезар“ • КЦНС, Клуб „Трибина младих“		Round table discussion about the performance “Julius Caesar” • CCNS, “Tribina mladih” Club			
	21.30		str. 22	» отварање изложбе • КЦНС, Клуб „Трибина младих“	9.30 pm	p. 22	Понедељак, 27. јун	Monday, 27th June		
	» отварање изложбе									
	• КЦНС, Клуб „Трибина младих“									
	11.00		11.00 am		20.00		8.00 pm			
	Округли сто о представи „Хеда Габлер“ • КЦНС, Клуб „Трибина младих“		Round table discussion about the performance “Hedda Gabler” • CCNS, “Tribina mladih” Club		¶ ЧУДНА ПЕТЉА		¶ A STRANGE LOOP			
Позориште „Деже Костолањи“, Позоришно удружење „Летњи биоскоп“, Културни центар Новог Сада (Србија) (80’) • Новосадско позориште		The “Deszö Kostolányi” Theatre, Theatre Association “Summer Cinema”, Cultural Centre of Novi Sad (Serbia) (80’) • The Novi Sad Theatre		Позориште „Деже Костолањи“, Позоришно удружење „Летњи биоскоп“, Културни центар Новог Сада (Србија) (80’) • Новосадско позориште		The “Deszö Kostolányi” Theatre, Theatre Association “Summer Cinema”, Cultural Centre of Novi Sad (Serbia) (80’) • The Novi Sad Theatre				

Уторак, 28. јун

11.00
Округли сто о представи
„Чудна петља“
• КЦНС, Клуб „Трибина младих“

19.00
¶ WHAT IS EUROPE? str. 38
Међународни театарски фестивал
MESS – Сцена MESS Сарајево
(Босна и Херцеговина) (90’)
• СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“

21.00
¶ КОНСТЕЛАЦИЈЕ str. 43
Позориште Атеље 212 (Србија) (75’)
• СНП, Камерна сцена

22.30
6 Округли сто о представи
„Констелације“
• КЦНС, Клуб „Трибина младих“

Среда, 29. јун

11.00
Округли сто о представи
„What is Europe?“
• КЦНС, Клуб „Трибина младих“

20.00
¶ ДНЕВНИК ЈЕДНОГ ЛУДАКА str. 47
Moving Music Theatre
(Македонија) (60’)
• КЦНС, Велика сала

22.00
Алтнсарт / Инфантфузија / концерт:
„немогућећу незнаминежелим“ str. 51
Грејт бенд (Србија)
• КЦНС, Летњи биоскоп

Tuesday, 28th June

11.00 am
Round table discussion
about the performance “A Strange Loop”
• CCNS, “Tribina mladih” Club

7.00 pm
¶ WHAT IS EUROPE? p. 38
The International Theatre Festival
MESS – The MESS Scene Sarajevo
(Bosnia and Herzegovina) (90’)
• SNT, “Jovan Djordjević” Stage

9.00 pm
¶ CONSTELLATIONS p. 43
The Atelier 212 (Serbia) (75’)
SNT, Chamber Stage

10.30 pm
Round table discussion about the
performance “Constellations”
• CCNS, “Tribina mladih” Club

Wednesday, 29th June

11.00 am
Round table discussion
about the performance “What Is Europe”
• CCNS, “Tribina mladih” Club

8.00 pm
¶ DIARY OF A MADMAN p. 47
Moving Music Theatre
(Macedonia) (60’)
• CCNS, Main Hall

10.00 pm
Altnsart/Infantfusion/Concert
“Ican’twon’tdunnodon’twanna” p. 51
Grate Band (Serbia)
• CCNS, Open Stage

Четвртак, 30. јун

11.00
Округли сто о представи
„Дневник једног лудака“
• КЦНС, Клуб „Трибина младих“

19.00
¶ БУДУЋНОСТ ПРОЧИТАНА str. 53
У БЕТОНУ И КАМЕНУ
Теорија која Хола – ТкХ / DasArts
(Србија/Холандија) (120’)
• СНП, Сцена „Пера Добриновић“

21.30
¶ ХИНКЕМАН str. 57
Загребачко казалиште младих
(Хрватска) (135’)
• СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“

Петак, 1. јул

11.00
Округли сто о представама
„Будућност прочитана у бетону
и камену“ и „Хинкеман“
• КЦНС, Клуб „Трибина младих“

19.00
¶ LA ESCLAVA str. 62
Ayelen Parolin & Lisi Estaràs
(Белгија) (40’)
• СНП, Сцена „Пера Добриновић“

22.00
Проглашење победника
Алтнсарт / Инфантфузија /
концерт: „The Ride! EP Launch“ str. 66
Don’t Touch Anything ::: DTA бенд
(Србија)
• КЦНС, Летњи биоскоп

Thursday, 30th June

11.00 am
Round table discussion about the
performance “Diary of a Madman”
• CCNS, “Tribina mladih” Club

7.00 pm
¶ FUTURE READ IN CONCRETE p. 53
AND STONE
Walking Theory – ТкХ / DasArts
(Serbia/The Netherlands) (120’)
• SNT, “Pera Dobrinović” Stage

9.30 pm
¶ HINKEMANN p. 57
The Zagreb Youth Theatre
(Croatia) (135’)
SNT, “Jovan Djordjević” Stage

Friday, 1st July

11.00 am
Round table discussion
about the performances “Future Read in
Concrete and Stone” and “Hinkemann”
• CCNS, “Tribina mladih” Club

7.00 pm
¶ LA ESCLAVA p. 62
Ayelen Parolin & Lisi Estaràs
(Belgium) (40’)
• SNT, “Pera Dobrinović” Stage

10.00 pm
The Award Winners Announcement
Altnsart/Infantfusion/
Concert “The Ride! EP Launch” p. 66
Don’t Touch Anything ::: DTA Band
(Serbia)
• CCNS, Open Stage

У – ВОД. INTRO – DUCTION.

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

ПОШТО СЛОБОДА?

Можда је постало сувишно у данашњем свету поставити питање: има ли слобода цену? Питање је само: колика је та цена? Шта губимо, шта добијамо, шта смо спремни да жртвујемо, чега да се одрекнемо, кога или шта да изневеримо. Или смо пак спремни да платимо високу цену, али да сачувамо своју слободу и интегритет. У сенци бујања десничарских струја у Европи, у сенци терористичких напада, таласа избеглица, друштвених малверзација, сурових послодаваца..., колика је и каква је та слобода. Она која се, ако сте преступник, може купити од судије или од вршиоца власти. И она која се може купити ћутањем и покоравањем.

У овогодишњој селекцији Инфанта Шекспир, Толер, Ибзен, Вегел... са једне, и Торбица, Младеновић, Естарас, Колежник, Урбан... са друге стране, преиспитују личне и друштвене механизме који условљавају слободу појединца и искушавају његову савест.

Ибзенова јунакиња Хеда Габлер показује да неслобода такође има високу цену. У инсценацији Матеје Колежник и извођењу ансамбла СНГ Марибор, ми иза стакленог зида, присуствујемо лабораторијској анализи ликова и њихових међусобних односа.

HOW MUCH DOES FREEDOM COST?

In today's world, perhaps it is excessive to pose the question, "does freedom have a price?". The question is, solely, "how much is that price?". What do we lose? What do we gain? What are we prepared to sacrifice, to renounce, who or what will we betray? We may even be prepared to pay a high price to preserve our freedom and integrity. In the shadow of right-wing policies having flourished in Europe, in the shadow of terrorist attacks, waves of refugees, social malfeasance, cruel employers..., what kind of freedom is this, and what is its extent? The one that, if one is a wrongdoer, can be purchased from a judge or from the authorities. And one that can be bought through silence and obedience.

In this year's repertoire at Infant, Shakespeare, Toller, Ibsen, Végel on one hand, and Torbica, Mladenović, Estaràs, Kolečnik, Urbán, on the other, question the personal and social mechanisms that place conditions on individual freedoms and challenge one's conscience.

Ibsen's heroine Hedda Gabler shows that a lack of freedom also comes at a high price. In performances by Mateja Kolažnik and the SNG Maribor ensemble, we, from behind a glass wall, witness a laboratory-type analysis of the characters and their interpersonal interactions.

Живећи у чежњи и празнини, заробљена у конвенцијама и друштвеним нормама, главна јунакиња реши да изврши самоубиство.

Такву судбину у стварном животу имао је и велики немачки писац Ернст Толер, који каже да људски род „тишти двострука невоља: невоља дата људским животом и невоља дата неправдом друштвеног система.“ У његовом уверењу учврстила би га и чињеница да је неолиберални јаз између сиромашних и богатих из године у годину све већи, те да се друштвена неправда очигледно не може искоренити. У узбудљивој поставци Толеровог чувеног дела „Случај Хинкеман“, са ансамблом Загребачког ЗКМ-а, млади Игор Вук Торбица креира мрачну, снажну, узнемирујућу представу. У њој долази сасвим до изражаја Толерова огољена експресионистичка поезија о младом ратном инвалиду, па уз сведене и промишљене режијске поступке преноси публици снажну антиратну поруку.

Бескомпромисни аутор Андраш Урбан у представи *What Is Europe?* у извођењу театра MESS из Сарајева, бави се питањем колико су политичке идеје и одлуке европских лидера у спречи са њеним историјским и културним наслеђем. Да ли се прокламоване слободе и права подударају са европском политичком праксом? Кроз судбине малих, обичних људи тражи се одговор на питања, где

Living in a state of longing and emptiness, imprisoned by conventions and social norms, the lead heroine decides to commit suicide.

In real-life, the great German writer Ernst Toller shared such a fate. He states that the human race, “is troubled by two types of distress: that caused by human life, and caused by an unjust social system”. His beliefs would be strengthened by the fact that the neoliberal gap between the rich and the poor grows larger from year to year, and that social injustice clearly cannot be done away with. In the exciting staging of Toller’s famous work, “Hinkemann”, with the Zagreb ZKM ensemble, a young Igor Vuk Torbica creates a strong, dark, and disturbing play. In it, Toller’s denuded expressionist poetry about a young disabled veteran is fully manifested. Alongside a reduced, and well thought-out, directorial procedure, it conveys a powerful anti-war message to the audience.

In the performance, *What Is Europe*, produced by the MESS Theatre from Sarajevo, uncompromising author András Urbán addresses the matter of the extent to which the political ideas and decisions of European leaders correspond to European historical and cultural heritage. Do the rights and freedoms that are proclaimed align with European political practices? Through the destinies of ordinary people, answers are sought to these questions: Where

нас је одвело потрошачко друштво, како ће се помирити Европа и ислам, левица и либерали... Можемо ли бити слободни уз промотере идеје отвореног друштва, који ћуте и чекају да десница и лажни традиционалисти одраде за њих неке прљаве послове.

Бојан Ђорђевић у својој представи-хепенингу *Будућност прочитана у бетону и камену* испитује где је слобода извојевана у НОБ-у, да ли је преживела и у ком облику? Аутор у свом надахнутом монологу на почетку представе имплицира да комунизам није само наша прошлост, већ и наша будућност. На тренутак вам се учини да бисте у то могли и да поверујете, јер је очигледно људска тежња за праведнијим друштвом, колико утопистичка, толико и неуништива. Још један друштвено агажовани пројекат проговара о варљивости слободе, о револуцији и политичком преврату који се компромитује и пропада, потирући истинске принципе демократије.

Постављајући чувену Шекспирову драму о Јулију Цезару, Кокан Младеновић указује на крах племенитих револуционарних идеја до кога долази у сусрету са људском похлепом и властољубљем.

Инфанти ове године представља и рад значајне европске ауторке Лизи Естарас. Лизи је кореографкиња чувене француске трупе Ц де ла Б, а у сарадњи са еминентом белгијском

has our consumerist society taken us? How will Europe and Islam, the Left, or Liberals, be reconciled? Can we be free alongside the promoters of the idea of an open society, those who are keeping quiet and waiting for the Right and false traditionalists to do their dirty work?

Bojan Djordjević, in his performance-happening, *Future Read in Concrete and Stone*, questions where freedom was won in the National Liberation Struggle, whether it has survived, and in what form. At the beginning of the performance, the author, in his inspired monologue, implies that Communism is not just our past, but also our future. For a moment, it seems as though one could believe this, because the human aspiration for a more fair and just society is clearly as utopian as it is indestructible.

Another socially-engaged project addresses the elusiveness of freedom, revolutions and coup d’état that become compromised and fail, abandoning the true principles of freedom.

In staging the famous Shakespearean drama about Julius Caesar, Kokan Mladenović points to the crash of noble revolutionary ideas that occurs when they are met with human greed and hunger for power.

This year, INFANT also presents the work of notable European author Lisi Estaràs. Lisi is a choreographer with the famous French troupe “C de la B”. In collaboration with eminent Belgian author Ayelen Parolin, she performs her solo

ауторком Ашељен Паролин изводи свој соло комад *La Esclava*, својеврсну ауторску интроспекцију у којој испитује свој однос према историји и свету. Истовремено рањива и снажна, она копа по својим сећањима, и кроз ониричне сценске слике гради оригинални плесни језик.

ИНФАНТ ће отворити представа *Само моје*, пројекат наших водећих аутора независне плесне сцене Ане Дубљевић и Игора Коруге, затим ту су и *Констелације* Саше Милосавић Дејвис, потом *Чудна петља* Денеша Дебреија, као и моно опера Марјана Нећака, македонског композитора и редитеља који бавећи се Гогољевим *Дневником једног лудака* закључује – „Свако ко се бори за нормалност испада луд“. Добро дошли на ИНФАНТ.

Јелена Кајго, селекторка

piece, *La Esclava*, a unique authorial introspection in which she examines her attitude towards history and the world. Simultaneously vulnerable and strong, she digs through her memories, and through oneiric stage images, builds an original dance language.

INFANT will open with a performance of, *Only Mine Alone*, a project of the leading authors of our independent dance scene Ana Dubljević and Igora Koruga. Saša Milosavić Davies', *Constellations*, will follow, as well as Dénes Döbri's, *A Strange Loop*. Next is a mono-opera by Marjan Nećak, a Macedonian composer and director, who while considering Gogol's, *Diary of a Madman*, concludes, "everyone who struggles for normality ends up looking like a fool". Welcome to INFANT.

Jelena Kajgo, Selector

ПРЕД- СТАВЕ. PLAY- S.

У СУСРЕТ ФЕСТИВАЛУ

ИНСПИРАЦИЈА

Перформанс са штулама
Алтнсарт/Инфантфузија
Лудифико, Србија

Четвртак, 23. јун
Католичка порта, 21.00

Трајање: 15 минута

У перформансу Центра за развој циркуских уметности *Лудифико* уметник током креативног процеса пролази кроз разне стваралачке фазе. Од недостатка инспирације, до бујице идеја, помоћу којих ствара ново уметничко дело. У овом перформансу инспирација је персонификована циновским бојама у покрету које интерпретирају девојке на штулама док уметник слика на великом платну уз помоћ манипулације графоскопом.

Фото/Photography: Teodora Nenadov

INTRODUCTORY PROGRAMME

INSPIRATION

Stilts performance
Altnsart/Infantfusion
Ludifico, Serbia

Thursday, 23rd June
Katolička porta, 9.00 pm

Running time: 15 minutes

Through creative process, in the performance of the Centre for Development of Circus Arts *Ludifico*, the artist undergoes various creative stages. From a lack of inspiration to an abundance of ideas that are used to create a new artwork. In this performance, inspiration is personified by gigantic colours in motion interpreted by girls on stilts while the artist is painting on a huge canvas by manipulating an overhead projector.

Фото/Photography: Teodora Nenadov

ВАТРЕНИ КРУГОВИ

Перформанс са ватром
Алтнсарт/Инфантфузија
Лудифико, Србија

Петак, 24. јун
Трг Републике, 21.00

Трајање: 15 минута

Плесни перформанс Центра за развој циркуских уметности *Лудифико* са ватреним реквизитима као што су лепезе, пои, штап, обруч, кишобран... Да ли ће ватра објединити кругове?

Лудифико је организација посвећена изучавању, презентацији и популаризацији циркуских уметности као што су манипулација са ватреним реквизитима; акробатика у ваздуху на свили, рингу, трапезу, канапу; жонглирање, балансирање, партерна акробатика, клоун... У досадашњем десетогодишњем раду, уметници *Лудифика* наступали су на многим фестивалима, трговима, клубовима, тржним центрима, корпоративним забавама и реализовали су бројне радионице на којима су своја знања преносили младим људима, у земљи и иностранству

FIRE CIRCLES

Fire performance
Altnsart/Infantfusion
Ludifico, Serbia

Friday, 24th June
Trg Republike Square, 9.00 pm

Running time: 15 minutes

The dance performance of the Centre for Development of Circus Arts *Ludifico* with fire props such as fans, poi, staff, hoop, umbrella... Will fire unify the circles?

Ludifico is an organisation dedicated to the study, presentation and popularisation of circus arts, such as fire manipulation; air acrobatics on silk, ring, trapeze, rope; juggling, balancing, ground acrobatics, clown... Over the past ten years, *Ludifico's* artists have had performances at a number of festivals, in squares, clubs, shopping centres, corporate parties and have done numerous workshops sharing their knowledge with the young in our country and abroad (Croatia, Slovenia, Austria, Germany, Switzerland, Oman, etc.). One of the main goals of the association is to produce theatrical shows and to

(Хрватска, Словенија, Аустрија, Немачка, Швајцарска, Оман...). Један од главних циљева удружења је продукција представа и формирање сцене новог циркуса на нашим просторима. До сада су успешно реализоване следеће представе: *Евримен* (2015), *Живот на високој нози* (2015), *Залутала писма* (2014) и *ТВ претплата* (2013). Нови циркус као спој глуме и циркуских вештина представља позоришни тренд у свету, стога *Лудифико* стреми да достигне светске стандарде у развијању независне сцене у Новом Саду и Србији. Ову мисију остварује путем заједничких креативних процеса у којима учествују професионални глумци, акробате, редитељи и музичари.

establish a new circus scene in our country. *Ludifico* has produced the following shows: *Everyman* (2015), *Život na visokoj nozi* (*High Life*, 2015), *Zalutala pisma* (*Stray Letters*, 2014) and *TV Pretplata* (*TV Fee*, 2013). New circus as a combination of acting and circus skills is a new trend in the world, so *Ludifico* seeks to meet the world standards in the development of an independent scene in Novi Sad and Serbia. This mission is achieved through collaborative creative processes of professional actors, acrobats, directors and musicians.

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

CAMO MOJE

Ана Дубљевић и Игор Коруга, Србија

Субота, 25. јун
СНП, Сцена „Пера Добриновић“, 20.00

Ана Дубљевић и Игор Коруга
Сценски простор: Синиша Илић
Израда сценског простора:
Каркатаг колектив
Дизајн: Катарина Поповић
Односи с јавношћу: Сања Љумовић
Музика: Дарја Јаношевић
Продукција: Ксенија Ђуровић
Фотографије: Владимир Опсеница

Продукција: Станица Сервис за савремени плес уз подршку мреже Departures and Arrivals (DNA) кроз програм Креативна Европа, Министарства културе и информисања Републике Србије и Битеф театра

Трајање: 55 минута

ONLY MINE ALONE

Ana Dubljević & Igor Koruga, Serbia

Saturday, 25th June
SNT, "Pera Dobrinović" Stage, 8.00 pm

by Ana Dubljević & Igor Koruga
Performance space: Siniša Ilić
Performance space construction:
Karkatag collective
Designer: Katarina Popović
PR: Sanja Ljumović
Music: Darja Janošević
Producer: Ksenija Djurović
Photography: Vladimir Opsenica

Co-production: Station Service for Contemporary Dance and the Bitef Theatre with the support of Ministry of Culture and Information of the Republic of Serbia and the Departures and Arrivals (DNA) network through the Creative Europe programme

Running time: 55 minutes

Фото/Photography: Vladimir Opsenica

CAMO MOJE
ONLY MINE ALONE

Рад *Само моје* бави се истраживањем тзв. „цнегативних осећања“ појединца као незанемарљивим одликама данашњег свакодневног живота у капиталистичком друштву. Инспирација за истраживање, поред личних искустава аутора, потиче из рада америчке теоретичарке Ен Цветковић, која третира ова емотивна стања пре као друштвене и културолошке означитеље него као медицинска стања појединца. Рад подржава јавно прихватање оваквих осећања на колективном нивоу као потенцијално полазиште за стварање нових облика заједништва, солидарности и друштвено-политичног деловања.

Током последњих пет година Ана и Игор су континуирано сарађивали кроз неколико уметничких пројеката, истражујући различите теме кроз поље кореографије и плеса: опстанак и улогу јавног говора у данашњем капиталистичком друштву, положај и права особа са ретким болестима у Србији, друштвени положај уметника нове генерације у области савременог плеса; истраживање услова привремености као основних услова рада и егзистенције на данашњем уметничком тржишту итд. На формалном плану баве се анализом кореографије у сфери нематеријалне

The piece *Only Mine Alone* explores the so called “negative emotions” of an individual as a significant quality of everyday life within the present capitalist society. The inspiration for this research, besides the authors’ personal experiences, came from the theoretical and artistic work of Ann Cvetkovich, who treats them as social and cultural signifiers, rather than medical condition of an individual. The work supports public recognition of these emotions on a collective level, as a potential starting point for emergence of new forms of collectiveness, solidarity and socio-political activity.

The play represent the continuity of joint work of Ana Dubljević and Igor Koruga, that have been artistically working together on several projects in the last five years, exploring different themes through the field of choreography and dance: the survival and function of public speech in today’s capitalist society, the status and rights of persons with rare diseases in Serbia, social status of artists of the new generation of contemporary dance; exploring the conditions of temporality as basic life and work conditions in today’s art market, etc. On a formal level, these artists are dealing with the analysis of the choreography in the sphere of

форме – језика, производећи „језичку кореографију“ као проширени облик сценског изражаја. Реализовали су следеће представе: *Practice what you Pitch!* (2013), *Expose* (2013/2014), *На траци / Streamlined* (2014/2015); *Temporaries* (2011-2013) у сарадњи са још четворо кореографа из Београда.

immaterial - the language, producing “tab choreography” as an expanded form of theatrical expression. In cooperation with four local choreographers, they implemented the performances: *Practice What You Pitch!* (2013); *Expose* (2013/2014); *In the Bar / Streamlined* (2014/2015); *Temporaries* (2011-2013).

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

Фото/Photography: Vladimir Opsenica

Ана Дубљевић (Београд, 1980) је извођач и аутор у пољу плеса, кореографије и кореографије као проширене праксе. Њена уметничка интересовања усмерена су на концепте и однос језика и тела у плесу. Бави се питањем политичности, с једне стране уметности и уметничког дела, и са друге стране наших свакодневних индивидуалних и колективних живота данас. Активни је члан Станице Сервиса за савремени плес. Завршила је Вишу школу ликовних и примењених уметности у Београду, а њен образовни и уметнички развој у домену савременог плеса и кореографије реализован је кроз различите ванинституционалне

Ana Dubljević (Belgrade, 1980) is a performer and author in the field of dance, choreography and choreography as an extended practice. Her artistic interests are focused on the concepts and relationships of language and body in dance. She explores the issues of politicalness of art and artwork on the one hand, and our everyday individual and collective lives today on the other. She is an active member of Station Service for Contemporary Dance. She graduated from the Higher School of Fine and Applied Arts in Belgrade, and her educational and artistic development in the field of contemporary dance and choreography took her through various non-institutional

платформе као што су Enparts Campus 2010, Nomad Dance Academy 2008, DanceWEB/ImpulsTanz 2007, Fostering Creativity и InteatroFestival Academy 2006; 2012/2013. Њен уметнички рад подржала је APAP Network; учествовала је у The Curatorial Project 2011 и боравила у уметничким резиденцијама Life Long Burning - Workspace Brussels 2013, Jardin d'Europe - Cullberg Theater 2012, Mogosoaia Center 2008, итд.

Ана је 2014. уписала мастер студије Кореографија и перформанс на Институту за позоришне студије у Гисену и Франкфурту, где је успешно завршила прву годину школовања. Тренутно је стипендиста Ерасмус + програма размене студената и наставља своје школовање на мастер студијама Изведба драматургије на Свеучилишту у Загребу.

Игор Коруга (Београд, 1985) ради у области савремених извођачких уметности (плес и кореографија). Дипломирао је на мастер студијама на одсеку Solo/Dance/Authorship (SODA) Универзитета уметности у Берлину, као и етнологију и антропологију на Филозофском факултету у Београду. Био је стипендиста плесних едукативних програма Nomad Dance Academy и DanceWeb, као и плесне стипендије Канцеларије градоначелника Берлина. Игор је од 2006. активни члан организације Станица Сервис за савремени плес у Београду. Од 2015.

platforms such as Enparts Campus 2010, Nomad Dance Academy 2008, DanceWEB/ImpulsTanz 2007, Fostering Creativity and InteatroFestival Academy 2006; in 2012/2013 Ana's artistic work was supported by the APAP Network; she took part in The Curatorial Project 2011 and been the artist in residence in the Life Long Burning - Workspace Brussels 2013, Jardin d'Europe - Cullberg Theater 2012, Mogosoaia Center 2008, etc.

In 2014 Ana started her Master studies in Choreography and Performance Art at the Institute for theatre studies in Giesen and Frankfurt, where she has successfully completed the first year of the course. She is currently on a scholarship of the Erasmus + student exchange programme and continues her education in the Dramaturgy Performance Master Course at the University of Zagreb.

Igor Koruga (Belgrade, 1985) works in the field of contemporary performing arts (dance and choreography). He received his Master Degree in the Solo/Dance/Authorship (SODA) Department of the University of Arts in Berlin, as well as in Ethnology and Anthropology from the Faculty of Philosophy in Belgrade. He was on scholarship of the dance educational programmes Nomad Dance Academy and DanceWeb, as well as the scholarship for dance of the Berlin Mayor's Office. Since 2006 Igor has been an active member of the organisation Station Service for Contemporary Dance in Belgrade. Since

године ради као доцент на Институту за уметничку игру у Београду. Члан је Удружења балетских уметника Србије (УБУС). Учествовао је као кореограф и извођач у бројним уметничким резиденцијама и платформама локално, регионално и у иностранству (нпр. TASK - TALA плесни центар, Загреб; Le Centre chorégraphique national de Montpellier; Summer Coaching - WorkspaceBrussels, Брисел; KulturKontakt, Беч; TanzFabrik Берлин итд). Као извођач, кореограф и драматург радио је у оквиру бројних позоришта и културних организација - Народно позориште, Београд; Битеф театар, Београд; Dansens Hus, Стокхолм; Tanz Quartier / Museum Quartier, Беч; Трафо, Будимпешта; Ufer- Studios, Берлин; Hebbel am Ufer (HAU) Берлин; Weld, Стокхолм итд. Добитник је прве награде и награде критике на XIX фестивалу кореографских минијатура у Београду, а такође и носилац годишње награде Националне организације за ретке болести Србије (НОРБС) за изузетан допринос у унапређењу положаја особа са ретким болестима у Србији, кроз свој уметнички рад. Уметничке интересе усмерава ка истраживању кореографије као проширене праксе сценског изражаја која се примењује у истраживању нематеријалних форми - језика, и различитих друштвених и културних феномена.

2015 he has been working as a reader at the Belgrade Art Dance Institute. He is a member of the Association of Ballet Artists of Serbia (UBUS). As a choreographer and performer, Igor has taken part in a number of art residences and platforms on the local, regional and international level (e.g. TASK-TALA Dance Centre, Zagreb; Le Centre chorégraphique national de Montpellier; Summer Coaching - WorkspaceBrussels, Brussels; KulturKontakt, Vienna; TanzFabrik Berlin, etc.). As a performer, choreographer and dramaturge he has worked within numerous theatres and cultural organisations – the National Theatre, Belgrade; Bitef Theatre, Belgrade; Dansens Hus, Stockholm; Tanz Quartier / Museum Quartier, Vienna; Trafo, Budapest; Ufer- Studios, Berlin; Hebbel am Ufer (HAU) Berlin; Weld, Stockholm, etc. He is the winner of the Gran Prix and the Critics' Award from the XIX Festival of Choreographic Miniatures in Belgrade, and the annual award of the National Rare Disease Organisation of Serbia (NORBS) for outstanding contribution to the improvement of status of people suffering from rare diseases in Serbia through his artistic engagement. His artistic interests are focused on exploration of choreography as an extended practice of stage expression which is used in the exploration of intangible forms – language and different social and cultural phenomena.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

СУСРЕТ

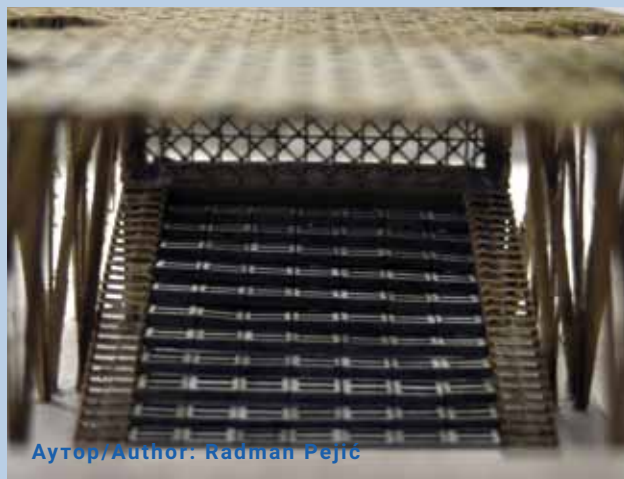
Изложба

Субота, 25. јун
КЦНС, Клуб „Трибина младих“, 21.30

Кустоси: др Миљана Зековић,
др Драгана Константиновић, Вишња
Жугић и Симон Грабовац

Сарадници: Бојан Стојковић,
поставка, фотографија;
Слободан Јовић, поставка;
Оливера Миљковић, фотографија;
Александра Пештерац

Аутори радова: Зорана Обрадовић, Стефан
Томић, Оливера Марковић, Марта Грбић,
Радман Пејић, Виолета Стефановић, Милан
Малетин, Стефан Живанчев, Димитрије
Тошиновић, Милан Тасић, Милена Додеровић,
Јелена Степановић, Соња Ђордан, Зоран
Отрупчак, Маријана Грбић, Игор Рајковић

Аутор/Author: Radman Pejić

SIDE PROGRAMME

ENCOUNTER

Exhibition

Saturday, 25th June
CCNS, "Tribina mladih" Club, 9.30 pm

Curators: PhD Miljana Zeković,
PhD Dragana Konstantinović,
Višnja Žugić and Simon Grabovac

Associates: Bojan Stojković,
setting, photography;
Slobodan Jović, setting; Olivera
Miljković, photography;
Aleksandra Pešterac

Authors of works: Zorana Obradović,
Stefan Tomić, Olivera Marković, Marta
Grbić, Radman Pejić, Violeta Stefanović,
Milan Maletin, Stefan Živančev, Dimitrije
Tošinović, Milan Tasić, Milena Doderović,
Jelena Stepanović, Sonja Djordan, Zoran
Otrupčak, Marijana Grbić, Igor Rajković

Аутор/Author: Stefan Živančev

Сав стварни живот је сусрет.
Мартин Бубер

—
Сусрети Инфанта и града којем је намењен, у ком је настао и за који постоји, обележавају већ четири деценије крај јуна сваке новосадске године. У својим почецима силовито, алтернативно и сасвим ново у односу на живот конвенционалних фестивала. Данас блаже, мирније, испитујући у времену брзих промена, спектакуларизације и уопштавања значења, шта је то алтернативно, у односу на шта нешто јесте алтернативно, и који је то другачији начин комуникације театра са градом.

Изложбом архитектонских пројеката ефемерног позоришта за ИНФАНТ (реализованих у склопу наставе на предмету Архитектонско пројектовање 1, школске 2015/2016. године) виђење овог сусрета дају студенти Департмана за архитектуру и урбанизам Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду.

Селекцијом радова представљени су студенти треће године студијског програма Архитектура, који за три атрактивне и комплексне градске локације (Летња сцена КЦНС, двориште хотела Војводина и Рибља пијаца) предлажу ефемерне пројекте, којима се подржава поновни излазак Инфанта у град. Лаке, привремене, поетичне структуре обележавају наведена

All actual life is encounter.
Martin Buber

—
The encounters of Infant and the city it is dedicated to, where it was born and which it exists for, have marked the end of June every year for the past four decades. At its beginnings vehemently, alternatively and with an absolute freshness in comparison to the life of conventional festivals. Today in a milder, calmer manner, exploring, in this time of accelerated changes, spectacularisation and generalised meanings, what is alternative, in regard to what something is alternative, and what the different way of communication of the theatre with the city is.

The students of the Department of Architecture and Urban Planning of the Faculty of Technical Sciences of the University of Novi Sad offer their views of this encounter in an exhibition of architectural projects of the ephemeral theatre for INFANT (executed within the Architectural Design Course 1, during the academic 2015/2016).

The selection of works presents the third year students of the Architecture study programme, who suggest for the three attractive and complex urban locations (Open Stage of the CCNS, Hotel Vojvodina yard and Riblja Market) ephemeral projects, thus supporting the city's re-entry by Infant. The light, poetical structures mark these three locations,

три простора, уједињујући њихове различитости, прихватајући изазове маргинализације, девастираности, напуштености са једне стране, а са друге, изазове знатне формалне одређености, неуједначености просторних ставова и јаке фреквенције и заузетости површина. Заузимамо став да је Инфанту место у граду, у јавном градском простору, у животу града, а не у позоришним салама постојећих објеката за културу и изложбом указујемо на *потенцијале једног новог сусрета*.

unifying their differences, accepting the challenges of marginalisation, devastation and dilapidation on the one hand, and the challenges of a significant formal determinedness, difference in their spatial attitudes and their frequency and busyness. We assume the position that Infant's place is within the city, in the public urban spaces, in the life of the city, not in the theatre halls of the existing facilities for culture and the exhibition is aimed at suggesting the *potential of a new encounter*.

СБЕ У МОЈЕ ВРЕМЕ

ЈАЛ (Јосип А Лисац), Србија

Субота, 25. јун
КЦНС, Летњи биоскоп, 22.00

Чланови бенда:
Ведран Феризовић – вокал, гитара
Ратко Маџар – гитара
Дејан Зеџ – бас гитара
Предраг Милојковић – бубањ
Немања Совтић – тромбон
Сандра Дропо – саксофон
Марко Јандрић – труба

Бенд ЈАЛ (Јосип А Лисац) траје од 2009. године. Њихова музика представља спој ска, реге, *world music* праваца, ком контрастирају озбиљна и скривена значења текстова који су најчешће упућени на свест јединке и свест јединке о јединци. Пародија и иронија су такође врло заступљени, како у тексту, тако и у музици. Бенд тренутно снима шести албум под називом *Евентуализам*.

ALL IN MY TIME

JAL (Josip A Lisac), Serbia

Saturday, 25th June
CCNS, Open Stage, 10.00 pm

Band members:
Vedran Ferizović – vocals, guitar
Ratko Madžar – guitar
Dejan Zec – bass guitar
Predrag Milojković – drums
Nemanja Sovtić – trombone
Sandra Dropo – saxophone
Marko Jandrić – trumpet

The band JAL (Josip A Lisac) was formed in 2009. Their music is a mixture of ska, reggae and world music, contrasted by serious and hidden meanings of lyrics usually addressing a person's awareness of oneself. Parody and irony are also featured in both lyrics and music. The band is currently recording their sixth album entitled *Eventualizam*.

Виљем Шекспир ЈУЛИЈЕ ЦЕЗАР

Град Театар City Budva, Центар за
културу Свилајнац и Народно позориште
Сомбор, Црна Гора/Србија

Недеља, 26. јун
СНП, Сцена „Пера Добриновић“, 19.00

Адаптација и режија: Кокан Младеновић
Костимографија: Татјана Радишић
Сценографија: Марија Калабић
Композитор: Ирена Поповић
Кореографија: Андреја Кулешевић

Играју: Сергеј Трифуновић, Саша Торлаковић,
Бранислав Трифуновић, Јелена Минић,
Марко Марковић, Ирена Поповић

Трајање: 100 минута

Photo/Photography: Tamara Antonović

William Shakespeare JULIUS CAESAR

The Budva Theatre City, Centre for
Culture Svilajnac and the National
Theatre Sombor, Montenegro/Serbia

Sunday, 26th June
SNT, "Pera Dobrinović" Stage, 7.00 pm

Adapted and directed by Kokan Mladenović
Costume Design: Tatjana Radišić
Set Design: Marija Kalabić
Composer: Irena Popović
Choreography: Andreja Kulešević

Cast: Sergej Trifunović, Saša Torlaković,
Branislav Trifunović, Jelena Minić,
Marko Marković, Irena Popović

Running time: 100 minutes

Трагедија *Јулије Цезар* један је од најзначајнијих комада у историји драмске литературе, а њен основни мотив – револуција и политички преврат, који се, на крају, компромитују у сопственој немоћи, обесмишљавајући тако феномен истинске демократије, нису, на жалост, изгубили на својој актуелности од времена настанка овог комада, па до данас. Пишући о убиству Јулија Цезара у римском сенату 44. године п.н.е, Шекспир, у ствари, исписује тужну причу о краху племенитих револуционарних хтења, која се, у судару са личним интересима, властољубивошћу и похлепом самих револуционара, претварају у своју накарадну супротност. Јунаци античког Рима постају, петнаест векова касније, Шекспирови савременици, урођени у сплетке и завере елизабетанског двора, али и савременици нашег историјског тренутка у коме је могуће последње деценије наше актуелне историје посматрати кроз призму ликова и односа *Јулија Цезара*.

Хоћемо ли и након ове представе веровати у револуцију, или ћемо схватити да је реч тек о пукој замени друштвених елита? Хоће ли нам постати јасно да једни те исти људи, били они у изобилној позицији власти или у лагодној позицији опозиције, управљају нашим животима последњих двадесетак година, смењујући се на лествици власти и идући горе-доле, као на каквом

The tragedy *Julius Caesar* is one of the most significant plays in the history of dramatic literature, and its main motif – revolution and coup d'état, which, eventually, get compromised by their own impotence, thus stripping the phenomenon of genuine democracy of any sense – unfortunately, has not lost its relevance since this play was initially written to this day. Writing about the murder of Julius Caesar in the Roman Senate in 44BC, Shakespeare actually writes a sad story about the collapse of lofty revolutionary aspirations, which, in a collision with the personal interests, power hunger and greed of the revolutionaries, turns into their deviant opposite. The heroes of Ancient Rome become, fifteen centuries later, Shakespeare's contemporaries, immersed in plots and conspiracies of the Elizabethan court, as well as contemporaries of our own historical moment where it is possible to observe the last decades of our contemporary history through a prism of characters and relationships from *Julius Caesar*.

Will we believe in revolution after seeing this play, or we will conclude that it is a mere swop of social elites? Will it become clear to us that it is the same people, be them in the abundant position of power or snug position of opposition, who have been governing our lives, over and over again, for the last twenty years or so, changing their places on the power ladder and going

паланачком каруселу. Хоће ли нам изнова продати велике речи, држати запаљиве говоре и нахушкати нас на још једну побуну на чијем ће крају „борба за опште добро“ прерасти у њихову личну корист? Можемо ли да престанемо да верујемо у демократију ако нам се она руга у лице? Можемо ли да трпимо аутократску власт само зато што знамо да ће једног узурпатора заменити други? Можемо ли да пристанемо на друштва у којима живимо ако знамо да су заснована на лажи? Можемо ли да се боримо против лажи ако више ни сами не знамо шта је истина?
Кокан Младеновић

— Прва представа у згради Позоришта у Сомбору одржана је 25. новембра 1882. године. Здање је саграђено на иницијативу Деоничарског друштва сомборског позоришта, формираног 1879. које су чинили грађани Сомбора. Од тада, Позориште у Сомбору ради континуирано. Стално професионално позориште делује од 1946. године, а 1952. прераста у Народно позориште.

У Сомбору су режирали најистакнутији редитељи своје генерације. На сцени Позоришта извођени су најзначајнији домаћи и светски позоришни класици, али је, такође, извођена и нова и авангардна драмска литература. У последње две деценије, Народно позориште Сомбор било је једно од

up and down, as if on a village merry-go-round. Will they again sell us their grand words, give passionate speeches and incite us to yet another revolution that ends up with the “struggle for high causes” turning into their personal gain? Can we stop believing in democracy if it laughs in our faces? Can we put up with the autocratic authority only because we know that one usurper will be superseded by another? Can we accept the societies we live in if we know they are founded on lies? Can we fight against lies if we no longer know what the truth is?
Kokan Mladenović

— The building of the Theatre in Sombor hosted its first play ever on 25th November 1882. The edifice was built at the initiative of the Shareholders’ Association of the Sombor Theatre, formed in 1879, consisting of the people of Sombor. Ever since that time, the Theatre in Sombor has been continuously working. The standing professional theatre has been active since 1946, and in 1952 it became the National Theatre.

Leading directors of their respective generations have made their plays in Sombor. The Theatre stage has seen the major national and international theatre classics, as well as new and avant-garde dramatic texts. In the last two decades, the National

најмобилнијих у Србији. Представе су гостовале у Мађарској, Аустрији, Македонији, Словачкој, Бугарској, на Кипру, у Словенији, Русији, Украјини, Црној Гори, Хрватској, Канади, Румунији. У последњих неколико година, по броју награда, учешћу на фестивалима и добрим критикама, истичу се следеће представе: *Мрачна комедија* (режија: Оља Ђорђевић), *Парадокс* (режија: Егон Савин), *Лажа и паралажа* (режија: Горчин Стојановић), *Женидба* (режија: Ана Ђорђевић), *Чаробњак* (режија: Борис Лијешевић), *Госпођа Олга* (режија: Горчин Стојановић), *Доктор Нушић* (Кокан Младеновић), *Хајматбух* (режија: Горчин Стојановић), *Гоголанд* (режија: Андраш Урбан) и друге.

Theatre Sombor has been one of the most mobile in Serbia, having staged its productions in Hungary, Austria, Macedonia, Slovakia, Bulgaria, Cyprus, Slovenia, Russia, Ukraine, Montenegro, Croatia, Canada and Romania. In the last couple of years, due to the number of awards, festival participation and positive reviews, the following plays have gained prominence: *Black Comedy* (directed by: Olja Djordjević), *Paradox* (directed by: Egon Savin), *The Liar and the Arch-Liar* (directed by: Gorčin Stojanović), *The Wedding* (directed by: Ana Djordjević), *The Wizard* (directed by: Boris Liješević), *Mrs. Olga* (directed by: Gorčin Stojanović), *Dr Nušić* (Kokan Mladenović), *Heimathbuch* (directed by: Gorčin Stojanović), *Gogoland* (directed by: András Urbán), among others.

Фото/Photography: Tamara Antonović

Хенрик Ибзен ХЕДА ГАБЛЕР

Словенско народно гледалишче
Марибор, Словенија

Недеља, 26. јун
СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“, 21.00

Превод: Богомил Фатур
Редитељка: Матеја Колежник
Адаптација текста: Матеја Колежник, Метка Дамјан
Драматург: Горан Ферчец
Сценограф: Марко Јапел
Костимограф: Алан Хранитељ
Кореограф: Матија Ферлин
Композитор: Митја Врховник Смрекар
Дизајнер светла: Паскал Мера
Лекторка: Метка Дамјан
Дизајнерка маске: Мирјана Ђорђевић

Подела:
Хеда Тесман – Наташа Матјашец Рошкер
Јерген Тесман – Јуриј Древеншек
Госпођица Јулијана Тесман – Маша Жилавец
Госпођа Елвстед – Матеја Пуцко
Судија Брак – Иван Бан к.г.
Ејлерт Левборг – Матјаж Трибушон к.г.

Трајање: 75 минута

Henrik Ibsen HEDDA GABLER

Slovene National Theatre
Maribor, Slovenia

Sunday, 26th June
SNT, “Jovan Djordjević” Stage, 9.00 pm

Translator: Bogomil Fatur
Director: Mateja Kolečnik
Text adaptation: Mateja Kolečnik, Metka Damjan
Dramaturge: Goran Ferčec
Set Designer: Marko Japelj
Costume Designer: Alan Hranitelj
Choreographer: Matija Ferlin
Composer: Mitja Vrhovnik Smrekar
Lighting Designer: Pascal Mérat
Language Consultant: Metka Damjan
Make-up Designer: Mirjana Djordjević

Cast:
Hedda Tesman – Nataša Matjašec Rošker
Jörgen Tesman – Jurij Drevenšek
Miss Julianne Tesman – Maša Žilavec
Mrs. Elvsted – Mateja Pucko
Judge Brack – Ivo Banas as guest
Ejlert Lövborg – Matjaž Tribušonas as guest

Running time: 75 minutes

Фото/Photography: Damjan Švarc

Иновативно тумачење једне од најдрскијих, најконтроверзнијих и најутицајнијих драма 20. века. Лик Хеде данас је живљи него икада, садржавајући наглашени индивидуални призив уз неограничену свест о слободи сопствене воље. Ибзенова драма је изузетан пример хетерогених драмских мотива и треба је тумачити најмање из двеју односних перспектива: у једној перспективи посматрају се друштвени и књижевни контекст времена у којем је комад написан, а у другој савремени положај. А између се налази читав 20. век (!) са својим променама и турбуленцијама.

Представа почиње у тренутку када се Хеда враћа са шестомесечног меденог месеца-студијског путовања у „кућу из снова“ са супругом Јергеном Тесманом. У овом новом дому, међутим, осећа се више него икада ухваћена у стезник моралних конвенција, друштвених ограничења и недостатка сопственог испуњења. Она не може да дише, не може да живи у кавезу породичног живота, не може да поднесе баналну досаду у свакодневном животу и свој унутрашњи расцеп. Снажна драма развија се из наизглед баналних разлога кад Хеда постане свесна да она сама одлучује о начину борбе.

An innovative interpretation of one of the most insolent, controversial and influential 20th-century plays. The character of Hedda today is more alive than ever, containing an emphasised individual note along with a boundless awareness on the freedom of one's own will. Ibsen's play is an extraordinary example of heterogeneous dramatic motives and needs to be interpreted at least from two relational perspectives: one perspective being the social and the literary context of the time in which the play was written, the other perspective being the contemporary position. And in-between the entire 20th century (!) of changes and turbulences.

The play begins at the moment when Hedda returns from a six-month wedding-study trip to a “dream house” with her husband Jörgen Tesman. It is, however, in this new home that she feels entrapped more than ever in a corset of moral conventions, social restraints and her own lack of fulfilment. She cannot breathe, she cannot live in the cage of family life, she cannot stand the banal boredom of the everyday life and her own inner schism. A deep drama develops out of seemingly banal reasons as Hedda becomes aware that she herself will decide on the manner of combat.

Словенско народно гледалиште Марибор је данас највећа културна и уметничка установа у Словенији, која је организована у пет јединица: Драма, Опера, Балет, Симфонијски оркестар и Фестивал Борштник. Одељење технологија и Одељење администрације су заједнички. У 2009. години имало је 324 стално запослених и 150 сарадника ангажованих у сезони. На пет различитих позорница и сала изводи се тринаест премијера сваке сезоне (7 драма, 4 опере, 2 балета) и четрнаест концерата, што укупно чини 500 представа које види око 200.000 посетилаца. СНГ Марибор изводи своје представе на гоствањима у Словенији и иностранству где је, нарочито у последњих неколико година, било један од најважнијих амбасадора словеначког позоришног стваралаштва.

„У центру пажње су људски односи, сложеност сопственог карактера, потиснути нагони, имагинација, али и неиспуњени живот, и сав тај психолошки глиб, у коме налазимо - ако копамо довољно дубоко – сопствене запањујуће и обично рањиве импулсе.“
Зала Добовшек, Погледи, 25.02.2015.

„Сваки члан из групе глумаца - Јуриј Древеншек, Маша Жилавец, Матеја Пуцко, Иво Бан и Матјаж Трибушон – потписује изузетно глумачко достигнуће,

Today Slovene National Theatre(SNG) Maribor is the largest cultural and artistic institute in Slovenia, which is organised into five units: Drama, Opera, Ballet, Symphonic Orchestra and the Borštnik Festival. The Technology Department and Administration Department are common to all of them. In 2009 there were 324 full-time and 150 sessional employees. On five different stages and halls there are 13 premieres held each season (7 dramas, 4 operas, 2 ballets) and 14 concerts, which altogether makes 500 performances seen by approximately 200.000 visitors. SNG Maribor makes guest performances in Slovenia and abroad where, especially in recent years, it has been as one of the most important ambassadors of Slovene theatre creativity.

“The main focus lies within human condition as such, in relations, complexity of one’s character, suppressed instincts, imaginary, yet unfulfilled life, and all of that psychological bog, in which we find – if we dig deep enough – one’s amazing and usually vulnerable impulses.”
Zala Dobovšek, Pogledi, 25. 2. 2015

“Each and every member from the group of actors – Jurij Drevenšek, Maša Žilavec, Mateja Pucko, Ivo Ban and Matjaž Tribušon – represents a remarkable achievement in drama act, and yet it is quite obvious that the play’s essence lies with Nataša Matjašec Rošker: this

а ипак сасвим је јасно да суштина лежи у глуми Наташе Матјашец Рошкер: ово је драма за њу. Она је искористила прилику и надиграла себе изнутра: ни за трептај ока не пада у типичну хистерију; она је сасвим присебна, али немирна, врло прецизна у свакој карактеризацији и тајанствено двосмислена.“
Петра Видали, Вечер, 14.02.2015.

is the play for her. She took an absolute advantage and outplayed herself inside out: not even for a blink of an eye, she does not sink into typical hysteria; she is well self-possessed, yet restless, and very precise in each characterization and mysteriously ambiguous.”
Petra Vidali, Večer, 14. 2. 2015

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

Фото/Photography: Damjan Švarc

Симон Грабовац – Шандор Шурањи
ЧУДНА ПЕТЉА

Позориште „Деже Костолањи“,
Позоришно удружење „Летњи биоскоп“,
Културни центар Новог Сада, Србија

Понедељак, 27. јун
Новосадско позориште, 20.00

Засновано на мислима и делима
Деже Костолањија, Криса Катлера,
Ернста Јандла, Бернарда Монтоа,
Г. И. Гурдијева, П. Д. Успенског

Редитељ: Денеш Дебреи
Играју: Емеше Нађабоњи, Оршоља
Цумбил, Борис Кучов, Габор Месарош,
Имре Елек Микеш, Хени Варга
Композитор: Милан Ненин
Сценографија: Ема Пешти
Светло: Борис Буторац

Копродукција:
Позориште „Деже Костолањи“,
Позоришно удружење „Летњи биоскоп“,
Културни центар Новог Сада

Представа је реализована уз подршку:
Град Суботица, Национални фонд за
културу, Национални савет мађарске
националне мањине, Министарство културе
и информисања Републике Србије

Трајање: 80 минута

Simon Grabovac – Sándor Surányi
A STRANGE LOOP

The “Deszö Kostolányi” Theatre,
Theatre Association “Summer Cinema”,
Cultural Centre of Novi Sad, Serbia

Monday, 27th June
The Novi Sad Theatre, 8.00 pm

Based on the thoughts and works by
Deszö Kostolányi, Chris Cutler,
Ernst Jandl, Bernard Montaud,
G.I. Gurdjieff, P.D. Ouspensky

Directed by Dénes Döbri
Cast: Emese Nagyabonyi, Orsolya
Czumbil, Borisz Kucsov, Gábor Mészáros,
Imre Elek Mikes, Heni Varga
Composer: Milan Nenin
Set Design: Emma Pesti
Lighting: Boris Butorac

Coproduction by
the “Deszö Kostolányi” Theatre,
the Theatre Association “Summer Cinema”,
the Cultural Centre of Novi Sad

The play has been supported by
The Town of Subotica, National Fund for
Culture, National Council of Hungarian
National Minority, Ministry of Culture and
Information of the Republic of Serbia

Running time: 80 minutes

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

Два есеја о глумцима основ су
представе *Чудна петља* коју је
припремио редитељ Денеш Дебреи.
У раду са глумцима он је пошао од
текста новосадског песника Симона
Грабовца о томе како се на сцени
појављују и користе реквизити и разни
ефекти. Осим тога, посегнули су и за
текстом филозофа Шандора Шурањија
о свршеном студенту Филозофског
факултета који не може да нађе посао.
Овај литерарни јунак покушава да ради
у ружичњаку и фабрици каблова, да би
се, иако нема никаквог знања о театру,

“Every time when you think something
nice about yourself and you are at peace
with yourself, you become an originator
of peace in the whole world. Each peace
and each war are born in your heart.”
Bernard Montaud

The play *A Strange Loop*, directed
by Dénes Döbri, is based on two essays
on actors. In his work with actors, for the
starting point he took the text of Novi Sad
poet Simon Grabovac about how props and
various effects appear and are used on the
stage. Besides this, a philosopher Sándor
Surányi’s text about a graduate from the
Faculty of Philosophy who cannot find a
job was used. This literary hero tries to
work in a flower garden and cable factory,
and eventually answers an advertisement
for a technical master in a theatre, even
though he knows nothing about theatre.

јавио на оглас за мајстора технике у позоришту. Ту упознаје сценску уметност и почиње да на предметима око себе, одбаченим папирима или парчету дрвета, записује своје мисли и запажања о глумцима, о томе како се мења њихов однос са публиком, о њиховом односу према простору, одговорности, о томе шта раде. На крају, ове своје записе поставља у својој соби као некој врсти изложбе.

Ова два текста послужила су као основ из кога се даље, кроз разговор са глумцима и импровизације ствара представа *Чудна петља*, у чијем средишту су осећања и како их изразити.

Позориште „Деже Костолањи“ су основали, пре више од две деценије, Град Суботица и Национални савет мађарске националне мањине, а финансира се средствима Града Суботица. Представе се играју на мађарском језику, а од 2007. године постоји и превод на срски. Позориште се током времена искристалисало као експериментално, алтернативно, тзв. уметничко позориште града, препознатљиво по особеном раду и естетици редитеља Андраша Урбана. Трупа броји пет сталних глумаца. Током протеклих година представе су извођене на разним позоришним фестивалима, не само у региону и у

He gets to know the art of the stage there and starts to inscribe on random objects such as wastepaper or pieces of wood his thoughts and observations about actors, about the way their relationship with the audience changes, about their attitude towards space, responsibilities, about what they do. Eventually, he sets his writings in his room as if in an exhibition.

The two texts served as a foundation from which, through conversations with the cast and improvisations, *A Strange Loop* evolved, as a play that focuses on feelings and how to express them.

The “Deszõ Kostolányi” Theatre was established, more than two decades ago by the Town of Subotica and the National Council of the Hungarian National Minority. It is funded by the Town of Subotica. The performances are played in the Hungarian language, and since 2007, they have been running with a Serbian translation. Over the years, the theatre has been profiled as an experimental, alternative, the so-called artistic theatre of the town, recognisable by its distinctive work and the aesthetics of director András Urbán. The troupe consists of five full-time actors/actresses. During the recent years the plays have been performed at various theatre festivals,

Европи, него и у Азији (Индија, 2011) и Јужној Америци (Бразил, 2012). Позориште је стални гост најважнијих позоришних фестивала како у Србији, тако и у Мађарској, али и бројних позоришних догађаја у региону. У овом позоришту нагласак је првенствено на савременом студијском раду, који се органски везује за реалност како локалног, тако и глобалног живота. Представе у извођењу овог позоришта доказ су да и експериментални комади могу да буду део позоришног мејнстрима, а да истовремено, по уметничким стандардима, заузму истакнуто место у региону.

Од 2009. године позориште има свој регионални/међународни савремени позоришни фестивал Desire Central Station, којим је изборио важну позицију у културном животу региона. Преко Ансамбла Андраша Урбана, у оквиру Позоришта, стални је копродукцијски партнер Удружења MASZK из Сегедина.

„(...) Силуете шест људи на смеђем папиру. Чиме ћемо да их испунимо зависи само од нас. Већ ова сцена предсказује да ће у представи много тога да зависи од отворености публике, као и од њене спремности да занемари класичан вид гледања представе и да допусти да је благо – а можда и на помало чудан начин – представа веже у петљу.“
Жофи Серда

not only regional and European, but in Asia (India, 2011) and South America (Brazil, 2012) as well. The theatre is a regular participant in the major festivals in Serbia and Hungary, as well as different theatre events in the region. This theatre focuses on contemporary studio work, which is organically linked to the reality of both local and global life. The performances staged by this theatre are a proof that experimental plays can be part of mainstream theatre, and yet to assume a high ranking position in the region by artistic standards.

Since 2009, the theatre has had its regional/international contemporary theatre festival Desire Central Station, which has earned it a prominent position in the cultural life of the region. Through András Urbán's ensemble and within the theatre, the theatre is a permanent coproduction partner of the Association MASZK from Szeged.

“(...) Six people’s silhouettes on brown paper. What we are going to fill them with is up to us alone. This scene foretells that much in this play will depend on the openness of the audience, as well as on their readiness to forget the classic way of watching a play and allow to be mildly, and perhaps in a slightly strange way, tight into a loop by the play.”

Zsófi Szerda

WHAT IS EUROPE?

Ратни обред

Међународни театарски фестивал MESS –
Сцена MESS Сарајево, Босна и Херцеговина

Уторак, 28. јун
СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“, 19.00

По мотивима Ласла Вегела
Режија: Андраш Урбан
Играју: Бењамин Бајрамовић, Амар
Чустовић, Џенана Џанић, Мирна Кресо,
Санин Милавић, Ведрана Сексан
Драматургија: Бојана Видосављевић
Композиција: Ирена Поповић
Сценографија: Андраш Урбан
Костимографија: Лејла Хоџић
Асистент режије: Зулфикар Филандра
Асистенткиња сценографије: Јасмина Колух
Графички дизајн: Бојан Мустур
Фотографија: Велија Хасанбеговић
Организација и извршна продукција:
Ира Исовић, Белма Јусуфовић, Аида Мујковић
Односи с јавношћу: Уна Бејтовић,
Емир Мухамедагић
Протокол / Event Manager: Дајана Гурда
Продуцент: Дино Мустафић
Инспицијент: Нихад Капић
Светло: Моамер Шаковић, Огњен
Мартиновић, Харис Калкан
Тон: Момо Лађевић, Денис Шпаравало
Асистенти тона: Аднан Гојак, Изудин Катана
Гардероба: Џафер Мусабеговић
Декоратери: Ахмед Хожбо, Сенад Зорнић
Реквизита: Медина Беговић

Трајање: 90 минута

WHAT IS EUROPE?

A War Ritual

The International Theatre Festival MESS – The
MESS Scene Sarajevo, Bosnia and Herzegovina

Tuesday, 28th June
SNT, “Jovan Djordjević” Stage, 7.00 pm

Inspired by motifs from Lászlo Végel
Directed by András Urbán
Cast: Benjamin Bajramović, Amar
Čustović, Dženana Džanić,
Mirna Kreso, Sanin Milavić, Vedrana Seksan
Dramaturgy: Bojana Vidosavljević
Composition: Irena Popović
Stage Design: András Urbán
Costume Design: Lejla Hodžić
Assistant Director: Zulfikar Filandra
Assistant Stage Designer: Jasmina Koluh
Graphic design: Bojan Mustur
Photography: Velija Hasanbegović
Organisation and Executive Production: Ira
Isović, Belma Jusufović, Aida Mujković
Public Relations: Una Bejtović,
Emir Muhamedagić
Protocol and Event Manager: Dajana Gurda
Producer: Dino Mustafić
Stage Manager: Nihad Kapić
Lights: Moamer Šaković, Ognjen
Martinović, Haris Kalkan
Sound: Momo Ladjević, Denis Šparavalo
Sound Assistants: Adnan Gojak, Izudin Katana
Wardrobe: Džafer Musabegović
Helping Hands: Ahmed Hožbo, Senad Zornić
Props: Medina Begović

Running time: 90 minutes

Фото/Photography: Velija Hasanbegović

Европа је утопија. Уз њено име везују
се културне, историјске, хуманистичке
вредности, владавина права и закона,
поштовање квалитета људског живота и
његове важности. Пут према Европи је
замишљени пут у боље сутра и срећнију
будућност. Но, слике будућности нема.

Европска стварност заправо јесте
нешто друго, али она нас не занима.
Иако Европљани, унутар географско-
културолошких идентитета, остајемо
изван политичко-идеолошких граница
Европе, које заправо чине Европску
унију. Као они који не задовољавају
стандарде, који не испуњавају услове,
те не одговарају карактеристикама,
Европу гледамо из доњег угла, као
чежњу којој тежимо. Упркос томе,
склони смо да Европу сагледавамо

Europe is a utopia. With its name
we often associate cultural, historic,
and humanistic values, rule of law,
appreciation and importance of
quality life. The road to Europe is an
imaginary road to a better tomorrow
and happier future. However, that
future cannot be seen on the horizon.

The European reality indeed is
something else, but we couldn't care less
about it. Even though our geographical
and cultural identity is unmistakably
European, we remain on the outside of
the European political and ideological
borders. Not unlike those who fail to live
up to the standards or satisfy the criteria,
and who don't meet the specifications,
we perceive Europe as the primary
goal, desperately striving to achieve it.

као предмет критичности – постајемо оштрији према Европи него према нама самима. У исто време желимо да постанемо пуноправни део Европе, али не тежимо довољно ка томе да мењамо околности у сопственој околини. Чезња за приступањем Европи и живљењем по њеним стандардима тако престаје да буде промена ситуације у властитој држави, већ лични, чаробни пут сваког појединца ка животу у једној од земаља Европске уније. Али, било би још боље да нас Европа порази, уреди, то јест – уништи.

Андраш Урбан и Бојана Видосављевић

40

Сцена MESS је продукцијски сегмент Јавне установе MES-Међународног театарског фестивала. Након десетина продукција и копродукција од 1993. до 2014. године, деловање ЈУ MES озваничено је и као театарско, а не само фестивалско. MESS је продуцирао те учествовао у копродукцијама као театар у 75 представа. У том процесу сарађивао је са 59 позоришних кућа и компанија из 12 земаља света.

Сцена MESS је замишљена као простор позоришне слободе. Замишљена је као место где уметници могу да истражују нове форме, да пропитују и деконструишу књижевну класику, стварају текстове или раде праизведбе, креирају ауторске пројекте. Пре свега, замишљена је

Despite this, we tend to see Europe with too critical an eye, and begin to be more judgmental of it than of ourselves. At the same time, we want to be an equal part of Europe, but we are not doing enough to change the circumstances at home. Our desire to join the European Union and live according to its standards thus ceases to be a joint effort and becomes a personal, fascinating quest for life in one of the EU countries. But, we would be better off if Europe just conquered us, that is, put things in order or destroyed us.

András Urbán and Bojana Vidosavljević

Scene MESS is the production department of the MESS International Theater Festival. Following numerous productions and coproductions between 1993 and 2014, MESS is now formally participating in theatrical programming, in addition to its festival activities. As a theatrical company, MESS has produced and co-produced 75 plays. It has collaborated with 59 theater houses and companies from 12 different countries.

Scene MESS is indented as a place of artistic freedom. It is a place where artists can explore new forms, question and deconstruct literary classics, write texts and host pre-premieres, make their own projects. It is perhaps, above all, a space where they can take risks, because deep inside we believe

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

као простор где могу да ризикују јер се уметност не може развијати ако пред себе не стављамо изазове и не улазимо у непознате и неистражене сфере. То значи да ће резултати бити непредвидиви и различити, али никада незанимљиви или површни.

Циљ Сцене MESS је креирање услова у којима су уметнички тимови, који стварају представе, састављени према заједничком сензибилитету. Сцена MESS нема стални глумачки ансамбл ни стални ауторски тим. Свака представа окупља нови тим уметника и уметница, чиме се омогућују флуидност, динамика и иновација и подстиче развој босанско-херцеговачког театра.

Средњоевропски сан, онај који су просањали Кундера, Конрад и Магрис, наједном се распршио. Распршиле су се и илузије. Испоставило се да смо само фалсификовали сопствене биографије, иначе, све је остало по старом. Очеви су се одрекли своје прошлости, синови су се пак одрекли очева. И сад тапкамо у месту са својим изгубљеним илузијама. Више се одговорност не може свалити ни на социјализам који у мукама одумире, нити на совјетску империју која је наводно отела Средњу Европу. Осванула је слобода, стигосмо до најтеже етапе пута, на којој

there is no progress in art without risk taking and venturing into uncharted territories. The results of which can be unpredictable and different, but never uninteresting or superficial.

Scene MESS aims at creating an environment in which artistic teams working on plays can be put together based on the individual sensibilities of their members. Scene MESS does not have a permanent ensemble. It does not have its team of authors either. Each play puts together a new team which allows for a greater fluidity, dynamics and innovativeness, and, at the same time, fosters the development of theater in Bosnia And Herzegovina.

41

The dream of Central Europe, dreamed by Kundera, Conrad and Magris, has shattered. The illusions have, too. It turned out we falsified our own biographies, while the rest has remained the same. Fathers have given up on their past, their sons have given up on them. We're now marking time with our own illusions long lost. Neither Socialism, dying in pains, nor the Soviet Empire, that had allegedly invaded the Central Europe, is to blame. We are free – we admit that with a certain Central-Eastern European irony, for we know our freedom is but a mask. Long live the freedom, which is worth nothing! Long

*смо се суочили са самима собом.
Жмиркаво зуримо у огледало, у
одраз сопственог лика. Тапкамо
у месту, не боримо се више ни
против комунистичке диктатуре,
нити за слободу. Слободни
смо – признајемо с извесном
средњоисточноевропском
иронијом, пошто знамо да је и
наша слобода тек својеврсна
маска. Нека живи слобода која не
вреди ништа! Нека живи слобода,
доле једнакост! Доле једнакост,
доле братство!*

Ласло Вегел, Испаштање,
Приче из доњих предела
(Превод Арпад Вицко)

*live the freedom, down with the
equality! Down with the equality,
down with the brotherhood!*

László Végel

"Ispaštanje, Priče iz donjih predela"
(Suffering, Stories from Lower Parts)
(Serbian translation by Arpad Vicko)

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

Ник Пејн

КОНСТЕЛАЦИЈЕ

Позориште Атеље 212, Србија

Уторак, 28. јун
СНП, Камерна сцена, 21.00

Аутор: Ник Пејн
Превод: Маја Малетковић
Редитељка: Александра
Саша Милавић Дејвис
Играју: Ана Мандић и Урош Јаковљевић
Асистент редитеља: Марко Јовићић
Сценографиња: Марија Јевтић
Избор костима: Александра
Саша Милавић Дејвис
Композитор: Божидар Обрадиновић
Организаторка: Јелена Твртковић
Организаторка на пракси:
Кристина Крспогачин
Инспицијент и суфлер: Миленко Адамов

Трајање: 75 минута

Nick Payne

CONSTELLATIONS

The Atelier 212 Theatre, Serbia

Tuesday, 28th June
SNT, Chamber Stage, 9.00 pm

Author: Nick Payne
Translated by Maja Maletković
Directed by Aleksandra Saša
Milavić Davies
Cast: Ana Mandić and Uroš Jakovljević
Director Assistant: Marko Jovićić
Set Design: Marija Jevtić
Costume Selection: Aleksandra
Saša Milavić Davies
Composer: Božidar Obradinović
Organiser: Jelena Tvrtković
Organiser intern: Kristina Krspogačin
Stage Manager and Prompter:
Milenko Adamov

Running time: 75 minutes

— *Констелације* су премијерно изведене 2012. у Ројал Корту у Лондону и за кратко време су постигле велики успех. Ник Пејн је постао најмлађи добитник позоришне награде коју додељује Ивнинг Стандард, а комад је постављен на Бродвеју и стекао светску славу. Квантна теорија игра значајну улогу у овом комаду који је истовремено и „момак среће девојку“ романтична комедија. Роланд, пчелар, на роштиљу упознаје Маријану, која се бави квантном космологијом. У једном тренутку она објашњава како се теорија релативитета која покрива сунце, месец и звезде коси са квантном механиком која се бави молекулама, кварковима и атомима. И размишља о могућности паралелне егзистенције у оквиру простора које конфликт ове две теорије отвара. *Констелације* су драма која показује деловање ове теорије у пракси, кроз однос двоје људи у паралелним универзумима. Комад истражује слободну вољу и улогу случајности у нашим животима.

— Позориште Атеље 212, јединствено позориште у Београду, Србији и читавој бившој Југославији настало је пре 60 година, када се појавила потреба за новим местом на коме би се играла нова авангардна драма, од великог утицаја у Европи у то време. Све је почело 12.

— *Constellations* premiered at the Royal Court Theatre in London in 2012 and soon made great success. It earned Nick Payne the title of the youngest winner of the Evening Standard Theatre Award. The play has been staged on Broadway gaining international fame. Quantum theory plays an important role in this play, which is also a boy-meets-girl romantic comedy. At a barbecue, Roland, a beekeeper, meets Marriane, who is a quantum cosmologist. She explains to him that the theory of relativity covering the sun, the moon and stars is in collision with the quantum mechanics, which focuses on molecules, quarks and atoms. And she considers a possibility of a parallel existence within the space opened by the conflict of these two theories. *Constellations* is a drama that reveals the effects of this theory in practice, through a relationship of two people inhabiting parallel universes. The play explores free will and the role of coincidence in our lives.

— The Atelier 212, a theatre unique in Belgrade, Serbia and throughout ex-Yugoslavia, was founded 60 years ago, at the moment when a need was felt for a theatre which would stage new avant-garde drama that had a major influence in Europe of that time. It all started on

новембра 1956. године, премијерним извођењем Гетеовог „Фауста“ у режији Мира Траиловић, у малој сали старе зграде „Борбе“ у којој је било само 212 столица у гледалишту. Појава Атељеа 212 значила је прекретницу у позоришном животу не само Београда, већ и овог дела Европе. Током 60 година које су уследиле, Атеље 212 је кроз своје представе, писце и редитеље, а нарочито кроз своје велике глумце, стварањем и негом посебног „атељеовског духа и стила“, поставило Београд и наше позориште на мапу света, где још увек постоји и траје. Атеље 212 је било прво позориште у Источној Европи које је играло „Чекајући Годоа“ Семјуела Бекета, 1956. године. Велики успех ове представе омогућио је читавом низу других авангардних драма и аутора да се појаве у позоришту. Сартр, Фокнер, Јонеско, Ками, Пинтер, Адамов, Ружевић, Џојс, Жари, Т.С. Елиот, Витрак, Шизгал, Копит, Жене, Олби, Стопард, Хавел – први пут су приказани на овој сцени пред југословенском публиком.

Атеље 212 је откривало и нове домаће писце и прво постављало и играло комаде Александра Поповића, Душана Ковачевића, Боре Ћосића, Љубомира Симовића, Бране Црнчевића, Борислава Михаиловића – Михиза... Дугогодишњи управник Атељеа била је Мира Траиловић, која је заједно са Јованом Ћириловим иницирала оснивање једног од највећих европских

12th November 1956 with a premiere of Goethe's "Faustus" directed by Mira Trailović in the small theatre hall of the old "Borba" building, where there was only 212 seats for the audience. The appearance of the Atelier 212 Theatre marked a turning point in the theatre life not only in Belgrade, but this part of Europe as well. For the 60 years that followed, by its productions, writers and directors, and its great actors and actresses in particular, by creating and honing a distinctive "Atelierian spirit and style", the Atelier 212 Theatre has put Belgrade and our theatre on the world map, where it still has its place. The Atelier 212 Theatre was the first theatre in Easter Europe to play Samuel Beckett's "Waiting for Godot" in 1956. This play's great success opened the door to a number of other avant-garde dramas and authors to appear in the theatre. Sartre, Faulkner, Ionesco, Camus, Pinter, Adamov, Roževicz, Joyce, Jarry, T. S. Eliot, Vitrac, Schisgal, Kopit, Genet, Albee, Stoppard, Havel – have all been staged for the first time for the Yugoslav audiences in this theatre.

The Atelier 212 Theatre has been discovering new domestic authors and premiered the pieces by Aleksandar Popović, Dušan Kovačević, Bora Ćosić, Ljubomir Simović, Brana Crnčević, Borislav Mihailović – Mihiz... The Atelier was led for a number of years by Mira Trailović, who, together with Jovan Ćirilov, initiated the establishment of one of the

позоришних фестивала БИТЕФ, који је настао 1967. године у Атељеу 212.

Данас Атеље 212 има стални ансамбл од 30 глумаца, али је отворен и за оне уметнике који нису стално везани за ово позориште. На сцени Атељеа 212 играју се нове драме савремених домаћих и страних аутора, којима позориште даје свој, врло препознатљив печат.

greatest European theatrical festivals, the BITEF festival, which was founded in 1967 at the Atelier 212 Theatre.

Nowadays the Atelier has a permanent ensemble of 33 actors and actresses, but it keeps its doors open for artists who are not permanently engaged here. New dramas by contemporary Serbian and foreign authors are staged at the Atelier 212, with the theatre leaving its own recognizable mark on them.

Моно опера ДНЕВНИК ЈЕДНОГ ЛУДАКА

Moving Music Theatre
Битола, Македонија
У сарадњи са Центром за културу
– Битола, Македонија

Среда, 29. јун
КЦНС, Велика сала, 20.00

По мотивима приповетке Николаја
Васиљевича Гогоља

Музика, сценографија и
режија: Марјан Нећак
Изводи: Озрен Грабарић
Видео: Марин Лукановић

Сарадници:
др Изабела Филов, психијатар
Оливера Макаријевска,
историчарка уметности,
Елена Китановска Ристовска, преводилац
Јулијана Лукић, лекторка за енглески језик
Мартина Перкушић, цртеж, дизајн програма
Гес, Илија Јанкуловски, сценографија
и реквизита

Трајање: 60 минута
Језици извођења: енглески и шпански

Mono-Opera DIARY OF A MADMAN

Moving Music Theatre
Bitola Macedonia
In association with Centre of
Culture – Bitola, Macedonia

Wednesday, 29th June
CCNS, Main Hall, 8.00 pm

Based on the short story by
Nikolai Vasilievich Gogol

Musical score, set design and
directed by Marjan Nećak
Performed by Ozren Grabarić
Video by Marin Lukanović

Collaborators:
Izabela Filov, PhD MD Psychiatrist
Olivera Makarievaska,
Art historian
Elena Kitanovska - Ristovska,
Translator
Julijana Lukić, English Lector
Martina Perkušić, Drawing, Booklet design
Ges, Ilija Jankulovski, Set design and props

Running time: 60 minutes
Original languages: English and Spanish

Награде:

Најбољи глумац, 23. међународни фестивал малих сцена, Ријека 2016.

Најбоља музика, 23. међународни фестивал малих сцена, Ријека 2016.

Награда „Медитеран” за најбољу глумачку изведбу, 23. међународни фестивал малих сцена, Ријека 2016.

Награда публике, 18. међународни фестивал монодраме, Битола 2016.

—

Дневник једног лудака Н. В. Гогоља сматра се једном од првих детаљних евиденција шизофреније, забележене много пре него што је болест призната и добила име у медицинској пракси. Међутим, Гогољева приповетка не анализира болест у медицинском смислу, већ доводи у питање свет у коме се појединац бори за смисао свог идентитета и друштвени статус. Гогољ, на луцидан начин - кроз Попришкинову болест, говори о болести друштва и подсећа нас да смо сви ми у некој врсти сукоба са реалношћу. Која реалност је реалнија? Она о којој читамо у новинама, она коју опажамо у нашој непосредној близини или она у нама?

Спонтаност је кључни сегмент када почнете да стварате. То је био начин на који смо створили ову моно оперу која укључује различите музичке стилове, али и даље прати путању класичног музичког дела - Опере... на почетку у виду Увертире и врло брзо прелазећи

Awards:

Best Actor Award, 23rd International Small Scene Theatre Festival, Rijeka 2016

Best Music Award, 23rd International Small Scene Theatre Festival, Rijeka 2016

“Mediteran” Award for Best Actor, 23rd International Small Scene Theatre Festival, Rijeka 2016

Audience Award, 18th International Mono-drama Festival, Bitola 2016

—

Diary of a Madman by N. V. Gogol is considered to be one of the earliest detailed records of schizophrenia, long before the disease got it recognition and name in the medical practice. However, Gogol’s short story doesn’t analyse the disease in the medical sense, but rather questions the world in which the individual struggles to make sense of his identity and social status. Gogol, in a lucid manner – through the disease of Poprishchin, speaks about the disease of the society and reminds us that all of us are in some kind of conflict with the reality. Which reality is more real? The one we read about in the newspapers, the one we observe in our immediate vicinity, or the one inside us?

Spontaneity is a key segment when you start the creation. This was the way we created this mono-opera, which includes many different musical styles and still heads down the road of the classical music work – the Opera... at

у Симфонију менталног, духовног и емотивног стања главног јунака. Његово заточеништво у себи, његова неспособност и његове половичне реченице које је компоновао Гогољ, без обзира на успешност глумачке интерпретације, не би звучали тако снажно и задивљујуће без музике. Музика је као вода. Док пловимо по њој, пијемо је и бранимо се од ње, увијени смо у јединствену акустичну одору које нисмо ни свесни.

Марјан Нећак

—

Moving Music Theatre (MMT) производи савремену музику за извођачке уметности (позориште и плес), савремене форме опере и музичке и позоришне експерименталне представе.

За многе извођаче, певаче, музичаре, редитеље, кореографе и визуелне уметнике, MMT постаје лабораторија за истраживање идеја и развој иновативних извођачких пракси кроз призму музичког позоришта. MMT такође делује у сфери филма, визуелних уметности и мултимедије, као и у сфери образовања.

„Моно опера коју изводи Озрен Грабарић најбоља је представа ове јесени у Загребу. Невероватна је лакоћа с којом се композитор и редитељ Марјан Нећак поиграва са Гогољевим идејама. (...) На крају,

the beginning in a form of an Overture and very quickly veering off the path changing into a Symphony of the mental, spiritual, and emotional condition of the main protagonist. His captivity in himself, his inability, and his sentences half-way composed by Gogol without the musical line wouldn’t sound so strongly and astonishingly no matter how successful the acting interpretation is. The music is like the water. While we sail on it, drink it, and defend ourselves from it, we are wrapped in a unique acoustic garment without being aware of it.

Marjan Nećak

—

Moving Music Theatre (MMT) produces contemporary music for performing arts (both theatre and dance), contemporary opera forma, and musical and theatre experimental performances.

For many performers, singers, musicians, directors, choreographers, and visual artists, MMT will become a laboratory for exploring ideas and developing innovative performing practices through the prism of musical theatre. MMT will also work in the sphere of film, visual arts, and multimedia, as well as in education.

“Mono-opera performed by Ozren Grabarić is currently the best show in Zagreb this autumn. The ease with which composer and director Marjan Nećak plays with Gogol’s ideas is incredible. (...) In the end, the doubt whether it is Poprishchin

остаје сумња да ли је Попришкин тај који губи разум или је свет изгубио разум, док се укупно лудило у овој сјајној представи пројектује директно у главу сваког гледаоца понаособ.“

Миа Митровић, 24експрес, Хрватска

„Рећи да су Грабарићево извођење и његова вокална интерпретација изузетне психоделичне музике Марјана Нећака врло детаљно простудирани, било би потцењивање. Они су не само тајанствени и дубоки, већ се врло дискретно појачавају све до кулминације. (...) Нећак води лудака као савршеног и колористичног јунака до ивице лудила и мали корак би био довољан да се прекорачи линија и падне у понор из којег нема повратка.“
Тодор Кузманов, Радио Скопље, Македонија

„Грабарић је велики мајстор сценске градације и кулминације, само да би свео свој израз у ниже, мирније сфере, и то исто изнова и изнова. Чинећи тако, он савршено следи Нећакове музичке и просторне идеје, док се Лукановићев видео рад подудара и са једним и са другим, стварајући тако јединствени ритам. (...) Начин на који то Озрен Грабарић представља просто је немогуће описати речима. Мора се видети и чути, осетити и бризнути у плач због сваког одбаченог, прогањаног, пониженог и кињеног људског бића, од почетка времена све до краја света.“

Дарко Гашпаровић, kazaliste.hr

the one to lose his mind, or has the world lost its mind, remains unsolved, while the whole madness, in this superb performance, is projected straight into the head of each individual spectator.”

Mia Mitrović, 24express, Croatia

“To say that Grabarić’s performance and his vocal interpretation of extraordinary psychedelic music by Marjan Nećak are well-studied to the smallest detail would be an understatement. It is not just mysterious and deep, but it builds up very discreetly up to the culmination. (...) Nećak leads the madman as a perfect and colourful character at the brink of madness, and a small step would suffice to cross the line and fall into the abyss from which there is no turning back.”
Todor Kuzmanov, Radio Skopje, Macedonia

“Grabarić is a great master of scenic gradation and culmination, only to subdue his expression to lower, calmer spheres, and again, and again. In doing so he follows Nećak’s musical and spatial ideas perfectly, while videos by Lukanović coincide with both, thus forming a unique rhythm. (...) The way in which Ozren Grabarić presents it is simply impossible to describe with words. One needs to see and hear it, feel it and burst into tears over every discarded, hunted, humiliated, and tortured human being, from the beginning of time until the end of the world.”

Darko Gašparović, kazaliste.hr

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

немогућећу незнаминежелим

Грејт, Србија

Среда, 29. јун
КЦНС, Летњи биоскоп, 22.00

Чланови бенда:
Горан Бег – вокал и гитара
Драган Алимпијевић – гитара, бас и вокал
Золтан Шимон – бубњеви и вокал

Грејт је новосадски бенд који постоји од 2007. године. Иза себе има три албума: *Продај нас* (2009), *Волим да ходам* (2013) и *Не могу, нећу, не знам и не желим* (2015). Сада већ звучно издефинисани као гласан алтернативни рок бенд са снажним личним и друштвено-политички ангажованим текстовима, Грејт је већ више од пола године у концертној

SIDE PROGRAMME

I can't won't dunno don't wanna

Grate, Serbia

Wednesday, 29th June
CCNS, Open Stage, 10.00 pm

Band members:
Goran Beg – vocals and guitar
Dragan Alimpijević – guitar, bass and vocals
Zoltan Šimon – drums and vocals

Grate is a Novi Sad based band formed in 2007. They have released three albums: *Prodaj nas* (*Sell Us*, 2009), *Volim da hodam* (*I Like Walking*, 2013), and *Ne mogu, neću, ne znam i ne želim* (*I Can't, I Won't, I Dunno and I Don't Wanna*, 2015). Having been profiled as a loud alternative rock band with powerful personal and socio-politically engaged texts, Grate has

промоцији свог последњег албума, како по Србији, тако и по региону.

„Ако се пак зајебете да не пустите овај бенд некада, будите уверени да ћете се једнога дана покајати. Квалитет је увек на овај или онај начин успео да исплива на површину, у колико год великој количини смећа да се налазимо. Искључите телевизор, баците новине, почните да размишљате. И чим вам се укаже прлика приуштите себи сат времена уз *Не могу, нећу, не знам и не желим.*”

Марко Ристић, Nocturne magazin 2015.

been touring and promoting its latest album, both in Serbia and in the region.

“However, if you make a mistake of never playing this band, rest assured that you’ll regret it one day. The quality is the one thing that always manages to surface one way or the other, regardless of how much trash we are immersed in. Turn off your TV, throw away the papers, start thinking. And as soon as an opportunity presents itself, treat yourself to an hour with *I Can’t, I Won’t, I Dunno and I Don’t Wanna.*”

Marko Ristić, Nocturne magazine 2015

БУДУЋНОСТ ПРОЧИТАНА У БЕТОНУ И КАМЕНУ

Теорија која Хода – TkX /
DasArts, Србија/Холандија

Четвртак, 30. јун
СНП, Сцена „Пера Добриновић“, 19.00

Аутор и редитељ: Бојан Ђорђевић
Изводе: Селма Банић, Бојан Ђорђевић,
Дамјан Кецојевић и Манолис Ципос
Сарадници и сараднице: Селма Банић,
кореографкиња; Фернандо Белфиоре,
кореограф; Синиша Илић, визуелни уметник;
Дамјан Кецојевић, глумац; Ола Маћевска,
кореографкиња; Катарина Поповић, визуелна
уметница; Манолис Ципос, кореограф
Продукција: Драгана Јововић
Фотографије са локација: Иван Хркаш
Видео монтажа: Јелена Максимовић
Звук видеа: Јаков Мунижаба
Консултације за костим: Маја Мирковић
Копродукција: Дом омладине Београда
(Србија) и Локомотива – Центар за нове
иницијативе у уметности и култури
(Македонија) кроз пројекте „Nomad
Dance Academy“ и „Life Long Burning“
Финансијска подршка: Министарство
културе и информисања Републике Србије
и Европска унија – програм „Култура“

Трајање: 120 минута

FUTURE READ IN CONCRETE AND STONE

Walking Theory – TkH / DasArts,
Serbia/The Netherlands

Thursday, 30th June
SNT, “Pera Dobrinović” Stage, 7.00 pm

Author and director: Bojan Djordjev
Cast: Selma Banich, Bojan Djordjev,
Damjan Kecojević and Manolis Tsipos
Associates: Selma Banich, choreography;
Fernando Belfiore, choreography; Siniša
Ilić, visual art; Damjan Kecojević, actor; Ola
Maciejewska, choreography; Katarina Popović,
visual art; Manolis Tsipos, choreography
Production: Dragana Jovović
Location photography: Ivan Hrkash
Video editing: Jelena Maksimović
Video sound: Jakov Munižaba
Costume consultant: Maja Mirković
Coproduction: Belgrade Youth Centre
(Serbia) and Lokomotiva – Centre for New
Initiatives in Art and Culture (FYROM)
through the projects “Nomad Dance
Academy” and “Life Long Burning”
Financially supported by The Ministry
of Culture and Information of the
Republic of Serbia and the European
Union - “Culture” Programme

Running time: 120 minutes

Фото/Photography: Thoman Lenden

Представа *Будућност прочитана у бетону и камену* је поглед у комунистичку уметност и политику 20. века, путовање партизанским шумама Југославије, екскурзија на Козару, Сутјеску и Кадињачу, радна акција изградње будућности кроз привремено и непредвидиво искуство позоришта. То је позоришна структура, позив на замишљање, посматрање и дешифровање друштва – и у својој коначници, позив на физичко активирање телесне интелигенције.

У освит Октобарске револуције 1917. године, Владимир Иљич Лењин пише да једини начин на који можемо остати верни револуцији јесте да је посматрамо као уметност. Следећи ову мисао аутори представе *Будућност прочитана у бетону и камену* истражују и читају споменике југословенске Народноослободилачке борбе истовремено и као трагове револуције и координате за ново друштво.

Модернистички споменици НОБ-у из 1960-их и 70-их година могу бити схваћени као велике позорнице

Future Read in Concrete and Stone is a gaze into communist art and politics of the 20th century, a trip through the partisan forests of Yugoslavia, a picnic at Kozara, Sutjeska and Kadinjača, a voluntary labour action for building a future through temporary and contingent theatre experience. This is a performance structure made of invitations: invitation to imagine, invitation to look and decipher the society and, eventually, an invitation to physically engage collective body intelligence.

In 1917, in the wake of the October revolution, Vladimir Ilyich Lenin claims in one of his writings, that the only way to stay truthful to the revolution is to treat it as art. Following this thought, the authors of *Future Read in Concrete and Stone* study and read the Yugoslav monuments to the People's Liberation Struggle as traces of revolution but also as coordinates of a new society.

Modernist monuments of the Second World War in Yugoslavia, built during the 60s and the 70s, can be understood as huge revolutionary stages which,

револуције, које су у доба Југославије коришћене за државне прославе, ђачке или породичне екскурзије. Током 1990-их и распада Југославије њихов статус се мења, они су запуштени или уништени, а неки су присвојени и преозначени од стране нових националистичких елита.

Споменик револуцији на Козари Душана Џамоње, те споменици на Сутјесци и Кадињачи Миодрага Живковића, третирају се као извор мизансценских принципа и кореографије који се током представе откривају, заједнички уче и изводе. Да ли нам савремено позориште обезбеђује експериментални простор у којем је могуће у привременом колективу тумачити, преводити и увежбавати „друштвену кореографију“ радикално новог?

Последња декада у политичком смислу обележена је поновном појавом потенцијално револуционарне масе људи на улицама која се, од нереди у предграђима Париза 2005. године појављује на свим странама света: од Европе, преко арапског света, Јужне Америке, до Хонгконга. Да ли можда та маса најављује будућност која је алтернатива оној слободи коју обећава неолиберални капитализам? И да ли нам апстрактни споменици НОБ-у, подигнути не у част вођи или бирократској социјалистичкој држави, него у славу комунистички оријентисаног анонимног мноштва партизана, говоре нешто о тој маси?

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

during Yugoslavia, were used for state celebrations, school excursions or family trips. During the 90s and the breakup of Yugoslavia, their status changed – they got abandoned or destroyed while some also got arrogated by the new nationalist elites who changed their initial significance.

The revolutionary monument on the Kozara Mountain by Dušan Džamonja, as well as Miodrag Živković's monuments on Sutjeska and Kadinjača, are all treated in the performance *Future Read in Concrete and Stone* as a source of mise-en-scène principles and choreography which, during the performance, get revealed, taught and performed. Does contemporary theatre offer an experimental space in which a temporary collective can interpret, translate and rehearse “social choreography” of radically new concepts?

The last decade was, in political sense, marked by a new, potentially revolutionary crowd in the streets which, since the suburban riots in Paris in 2005, keeps appearing everywhere: in Europe, in Arab countries, in South America, in Hong Kong. Could it be that this crowd portends the future alternative to the freedom promised by neoliberal capitalism? And do the abstract monuments of the Second World War in Yugoslavia - erected not to the glory of the leader or to bureaucratic socialist state, but to the glory of the communist anonymous partisan collective – do they tell us something

Када се тај историјски колектив упореди са данашњим *anonymous* побуњеним колективом, могу ли се извући неке смернице, матрице побуне, идеологије заједништва и борбе за нови свет?

Теорија која Хода - ТкХ је уметничко теоријска платформа основана у Београду 2000. године. Пројекти ТкХ укључују истраживачке и пројекте из критичког образовања, издавачку делатност (ТкХ часопис за теорију извођачких уметности), уметничке продукције из области извођачких и визуелних уметности и филма. Језгро ТкХ су уреднички колектив који чине Ана Вујановић, Бојана Цвејић, Бојан Ђорђевић, Катарина Поповић, Марта Попивода и Синиша Илић и продуценткиње Драгана Јововић и Јелена Кнежевић.

Најрецентнији пројекти из области извођачких уметности су: Б. Ђорђевић, *Није то црвена, то је крв!*, ТкХ и ЦЗКД, Београд, 2014; Б. Ђорђевић, *Дискретни шарм марксизма*, ТкХ и Das Arts, Београд/Амстердам, 2014; Г. Ферчећ/Б. Ђорђевић/О. Димитријевић, *Проток Жудње*, Центар за драмску умјетност и ТкХ, Загреб/Београд, 2013/4; И. Сајко/С. Илић/Б. Ђорђевић, *То нисмо ми, то је само стакло*, ТкХ, Београд, 2012; А. Вујановић/С. Асентић, *Комунитас на испиту*, Пер Арт и ТкХ у копродукцији са Српским народним позориштем Београд/Нови Сад, 2012.

about that crowd? When we compare that historical collective to the contemporary anonymous rebellious collective, could we draw some guidelines, some forms of rebellion, of ideology of collective spirit and the struggle for a new world?

Walking Theory - TkH is an artistic-theoretical platform founded in Belgrade in 2000. The TkH projects include research and critical education projects, publishing (TkH magazine for the theory of performing arts), artistic production in the field of performing and visual arts and film. The core of TkH is an editorial collective consisting of Ana Vujanović, Bojana Cvejić, Bojan Djordjević, Katarina Popović, Marta Popivoda and Siniša Ilić and producers Dragana Jovović and Jelena Knežević.

Their recent projects in the field of performing arts include: B. Djordjević, *Not Red But Blood!*, TkH and CZKD (CFCD), Belgrade, 2014; B. Djordjević, *The Discreet Charm of Marxism*, TkH and DasArts, Belgrade/Amsterdam, 2014; G. Ferčec/B. Djordjević/O. Dimitrijević, *Flow of Lust*, Centre for Drama Art and TkH, Zagreb/Belgrade, 2013/4; I. Sajko/S. Ilić/B. Djordjević, *It's Not Us, It's Just Glass*, TkH, Belgrade, 2012; A. Vujanović/S. Asentić, *On Trial Together*, Per Art and TkH in coproduction with the Serbian National Theatre Belgrade/Novi Sad, 2012.

ХИНКЕМАН

Загребачко казалиште младих, Хрватска

Четвртак, 30. јун
СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“, 21.30

По драми *Случај Хинкеман*
Ернста Толера

Редитељ: Игор Вук Торбица
Драматуршкиња: Катарина Пејовић
Сценограф: Бранко Хојник
Костимографкиња: Дорис Кристић
Сценски покрет: Блаженка Ковач Царић
Композитори: Ален и Ненад Синкауз
Дизајн светла: Александар Чавлек
Инспицијенкиња: Милица Костанић
Асистенткиње костимографкиње:
Марта Жегура, Хелена Берден
Језичка саветница: Ђурђа Шкавић

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

Фото/Photography: Marko Ercegović/ZKM

HINKEMANN

The Zagreb Youth Theatre, Croatia

Thursday, 30th June
SNT, "Jovan Djordjević" Stage, 9.30 pm

Based on the drama *Der deutsche Hinkemann* by Ernst Toller

Director: Igor Vuk Torbica
Dramaturge: Katarina Pejović
Stage Design: Branko Hojnik
Costume Design: Doris Kristić
Stage Movement: Blaženka Kovač Carić
Music: Alen i Nenad Sinkauz
Light Design: Aleksandar Čavlek
Stage Manager: Milica Kostanić
Asistents of Costume Design:
Marta Žegura, Helena Berden
Language Consultant: Djurdja Škavić

ХИНКЕМАН
HINKEMANN

Играју:
Еуген Хинкеман – Ракан Русхаидат
Грете Хинкеман – Миа Биондић
Мајстор церемоније – Озрен Грабарић
Паул Гросхан – Франо Машковић
Стара госпођа Хинкеман –
Дорис Шарић Кукуљица
Прва кандидаткиња, Лоте, Инге
Фрајелибе – Милица Манојловић
Први кандидат, Макс Кнач, Први
ратни друг – Дадо Ћосић
Михел Унбешверт, Сводник, Први
пас – Јасмин Телаловић
Асистент, Андреас Иберфлус –
Петар Левентић
Човек са псима, Петер Имерглајх,
Други ратни друг – Миливој Беадер
Зебалдус Зингегот, Други
пас – Ведран Живолић
Криста Blutundboden, Прва курва –
Марица Видушић Врдољак
Госпођа на улици, Друга курва –
Нада Перишић Радовић
Трајање: 2 сата и 15 минута

Живот човеку поставља изазове и препреке које он увек може савладати. Чак и оне које делују несавладиво и нерешиво. Универзална свемирска једнакост (можемо је звати и Богом, Алахом, Јахвом, Будом, Кришном, судбином, усудом, онтологијом...) човеку нуди пространство варијаната и унутар њих увек постоји могућност решења. На човеку је хоће ли ту могућност успети да угледа и да је спроведе у дело. Јер, све је у погледу. Пре него што те тврдње изазову

Cast:
Eugen Hinkemann – Rakan Rushaidat
Grete Hinkemann – Mia Biondić
Master of Ceremonies – Ozren Grabarić
Paul Großhahn – Frano Mašković
Old Mrs Hinkemann –
Doris Šarić Kukuljica
First candidate, Lotte, Inge Freieliebe –
Milica Manojlović
First candidate, Max Knatch,
First war comrade – Dado Ćosić
Michel Unbeschwert, Pimp,
First dog – Jasmin Telalović
Asistent, Andreas Überfluß –
Petar Leventić
Man with dogs, Peter Immergleich,
Second war comrade – Milivoj Beader
Sebaldus Singegott, Second dog –
Vedran Živolić
Christa Blutundboden, First prostitute –
Marica Vidušić Vrdoljak
Lady od the street, Second prostitute –
Nadežda Perišić Radović
Running time: 2 hours 15 min

Life sets challenges and obstacles before people that they can always overcome. Even those seemingly insurmountable and insoluble. The universal cosmic equality (we may refer to it as God, Allah, Yahweh, Buddha, Krishna, destiny, fate, ontology...) offers one a vastness of variants, and within them there is always the possibility of a solution. It remains up to the individual if they will manage to spot it and make it happen. For, everything is in the perception. Before these claims cause

нелагоду, неслагање или отпор у неким међу вама који управо читате овај текст, додајем: сасвим је друго питање хоће ли човек успети у савладавању изазова и препрека. И шта савладавање заправо значи? Је ли то већ сама спознаја? Или тек њена материјализација? Могу ли спознаја и материјализација имати исти квалитет и смисао? Пратимо сами себе кроз живот, посматрамо друге људе, делимо простор-време с њима. Свакодневно смо суочени с мањим или већим изазовима и препрекама, спољашњим и унутрашњим. Ако смо имало отворени према властитом срцу таме, знамо колико то може бити тешко. Издржати у времену, трајати у простору. И видимо често и пречесто како се људи сломе. Каткад успеју да се опораве и наставе даље. Каткад не. Која је тачка лома у човеку која више не може зацелити? Ту је Ернст Толер. Ту је Еуген Хинкеман. Ту смо ми, Толерови и Хинкеманови наследници. Ту је живот, у својим различитим историјским и личним регистрима, биографије већ закључене и оне у настајању. Катарина Пејовић

discomfort, disagreement, or resistance in some of you who are reading this text this very moment, I shall add: It is an entirely different question if a person would succeed in overcoming the challenges and obstacles. And what does overcoming mean in the first place? Is it mere cognizance? Or just its materialization? Can cognizance and materialization have the same quality and sense? We are looking at ourselves through life, observing other people, sharing spacetime with them. Every day we are faced with smaller or greater challenges and obstacles, both external and internal. If we are opened to our own heart of darkness at all, we know how hard it can be. To endure in time, to last in space. And we see one too many times how people break down. Sometimes they manage to recover and move on. Sometimes they do not. What is the breaking point inside a person, one that can no longer heal? There is Ernst Toller. There is Eugen Hinkemann. There are we, Toller's and Hinkemann's successors. There is life, in its different historical and personal registers, biographies already concluded and those that are yet emerging. Katarina Pejović

Загребачко казалиште младих савремено је угледно позориште, које иде укорак с рецентним европским тенденцијама извођачких уметности, препознато и признато и изван хрватских граница. Вишесмерне програмске одреднице, искусан и агилан ансамбл, Училиште као језгро будућих професионалаца и позоришно освешћене публике, отвореност према пројектима неинституционалне сцене те склоност истраживању и разним жанровским прожимањима чине га посебним и важним чвориштем на хрватској позоришној мапи. Умрежавањем с бројним међународним организацијама, потпомагањем гостовања и суделовањем у копродукцијама, ЗКМ је етаблирао своју позицију и у европском позоришном простору. У ширем културном контексту пружа услове за развој различитих уметничких пракси, подстиче креативност и културно и духовно богаћење, препознаје позитивне друштвене вредности и утиче на њихов раст.

„Контекст Толерове драме близак нам је утолико што су инвалиди рата и наша, на жалост, актуелна тема, а далек утолико што Толер говори о једној много чвршћој и окрутнијој цивилизацији, у склопу које је много драстичније бити губитник.“

Томислав Чадеж, Јутарњи лист, 11.11.2015.

The Zagreb Youth Theater is a modern, prestigious theater hand in hand with recent European trends in performing arts, recognized and respected outside the Croatian borders as well. Multidirectional programming guidelines, an experienced and agile ensemble, the College as the core of future professionals and theater-conscious audience, openness to projects of the non-institutional scene, and a preference for exploring and various interlacings of genre make it a special and important junction on the Croatian theater map. By networking with a number of international organizations, supporting hostings, and participating in co-productions, the ZKM Theater has established its position in the European theater space as well. In a wider cultural context, it enables the conditions for the development of various artistic practices, encourages creativity and cultural and spiritual enrichment, recognizes positive social values, and impacts their growth.

“The context of Toller’s drama is familiar to us in the sense that war invalids are, unfortunately, our current theme, and distant in the sense that Toller speaks of a much firmer and crueller civilisation, where being a loser is much more drastic.”

Tomislav Čadež, Jutarnji list, 11.11.2015

“Hinkemann, this one-man-tragedy, not by a chance, reflects the tragicalness of

„У Хинкеману, у тој трагедији једног човека, не случајно, зрцали се трагичност како немачког и европског човека након Првог светског рата, тако и цивилизације која се до данас није променила.“
Андрија Туњић, Вијенац, 26.11.2015.

„Сликајући таму, представа *Хинкеман* Загребачког казалишта младих оставља простор светлу, у којем учавамо да је парадокс кључ по којем живимо. Тада криза постаје пут у могућност.“
Наташа Гвозденовић, Дани, 4.12.2015.

German and European man after World War I on the one hand, and the civilisation that has failed to change on the other.”
Andreja Tunjić, Vijenac, 26.11.2015

“By depicting darkness, the production of ‘Hinkemann’ of the Zagreb Youth Theatre leaves room for light, in which we observe that paradox is the way we live. And then, the crisis turns into an opportunity.”
Nataša Gvozdenović, Dani, 4.12.2015

Реализовано уз подршку:
Supported by

LA ESCLAVA

Ayelen Parolin & Lisi Estaràs, Белгија

Петак, 1. јул
СНП, Сцена „Пера Добриновић“, 19.00

Концепт и кореографија:
Ашељен Паролин и Лизи Естарас
Изводи: Лизи Естарас
Музика: Бартолд Аутерспрот
Драматургија: Сара Вандерик
и Оливије Хеспел
Дизајн светла: Карло Буржињон
Костими: Дорине Деманк
Сценски објекат: Николас Владислав
Продукција: RUDA asbl

Копродукција: Charleroi Danses / Les
Brigittines, Bruxelles / CDC Le Gymnase –
Roubaix / Petites Scènes Ouvertes (PSO)
Подршка: Fédération Wallonie-Bruxelles
– Service de la Danse / WBI / WBT/D
Студијска подршка: Hellerau – Европски
центар за уметности, Дрезден / Les ballets
C de la B, Ghent / Grand Studio, Bruxelles

Захвалност Клари Бауер и свима који су
допринели овом соло комаду (Wolf, VSPRS,
C(H)OEURS, Tauberbach, La Mancha, Primero/
Erscht, No Wonder, Ladycock, Dans Dans)

Трајање: 40 минута

LA ESCLAVA

Ayelen Parolin & Lisi Estaràs, Belgium

Friday, 1st July
SNT, “Pera Dobrinović” Stage, 7.00 pm

Concept & Choreography:
Ayelen Parolin & Lisi Estaràs
Play: Lisi Estaràs
Music: Bartold Uyttersprot
Dramaturgy: Sara Vanderieck & Olivier Hespel
Light design: Carlo Bourguignon
Costumes: Dorine Demuynck
Scenic object: Nicolas Vladyslav
Production: RUDA asbl

Coproduction: Charleroi Danses / Les
Brigittines, Bruxelles / CDC Le Gymnase –
Roubaix / Petites Scènes Ouvertes (PSO)
Support: Fédération Wallonie-Bruxelles
– Service de la Danse / WBI / WBT/D
Studio support: Hellerau – European
Center for Arts, Dresden / Les ballets C
de la B, Ghent / Grand Studio, Bruxelles

Thanks to:
Clara Bauer as well as all the work that
have fed this solo (Wolf, VSPRS, C(H)
OEURS, Tauberbach, La Mancha, Primero/
Erscht, No Wonder, Ladycock, Dans Dans)

Running time: 40 minutes

Ашељен Паролин је стекла име
као кореограф својим врло личним
соло комадом, 25.06.76. Назив се
односи на њен датум рођења, а овај
комад је близак њеној јединственој
кореографској аутобиографији.
Основни материјал, у виду фрагмената,
преузет је из остварења у којима је
учествовала као студент, извођач
или кореограф. Овај соло је настао
2004. године, а од тада је извођен
на бројним гостовањима, уз нове
елементе којима се проширује.

У 2014. години, док је била у другом
стању, Ашељен Паролин је понудила
могућност другој кореографкињи и
играцици из Аргентине Лизи Естарас
да изводи комад уместо ње. Ова
муњевита авантура је била полазна
тачка за обе уметнице да продубе
везе, покушај да се обједине две
личности и рукописи, наглашавајући
неке сличности и многе разлике...

Користећи принципе кореографије да

Ayelen Parolin made a choreographic
impact with her very personal solo,
25.06.76. The title refers to her own
date of birth, and this piece is akin to a
singular choreographic autobiography.
The basic material is taken, in the form
of fragments, from creations in which
she participated, either as a student,
performer or a choreographer. This
solo was created in 2004, and has
since toured constantly, continually
extended with new elements.

In 2014, while pregnant, Ayelen
Parolin gave another choreographer and
performer from Argentina, Lisi Estaràs,
the opportunity to take her place on
a number of dates. This lightning-
bolt of an adventure for both women
was the starting point of a desire to
deepen their connection, an attempt to
bring together their two personalities
and writing styles, highlighting some
similarities and many differences...

By employing the principle of

креирају овај соло као резултат њиховог сусрета и његове везе са идентитетом (који је нестабилна конструкција, резолутно плурална и флуидна), ове две уметнице су створиле комад који је богат у контрасту. Ово је сценски соло у коме жена, која наизглед себе прогања/хипнотише, заробљена вишеструким нитима наслеђа, тежи да извуче или ексхумира властиту прошлост, заједно са својим односом према свету. Стојећи на раскрсници између рањивости и сигурности, контроле и пропасти, ова *Esclava* заправо покушава (као и сви остали) да ухвати „праве“ конце у хаотичном току мисли и емоција, како би што боље достигла илузорно стање препуштања које се ипак сматра за суштинско...

Ашељен Паролин (Буенос Ајрес, Аргентина, 1976) студирала је на Националној школи за плес и Позоришту „Сан Мартин“ у Буенос Ајресу. У Европи, образовала се у е.х.е.р.с.е formation у Монпељеу. Као извођач сарађивала је са Матилдом Моније, Мосо-Бонтеом, Жан-Франсоа Пејреом, Мауром Пакањелом, Лујзом Ванесте, Александом Бачетис, Ане Лопез и Рином Састамоинен. Њена дела су настајала и приказивана су у Белгији, Француској, Италији, Шпанији, Норвешкој, Финској, Немачкој, Аустрији, Швајцарској, Луксембургу, Естонији и Аргентини.

choreography to create the solo resulting from their meeting, and its relationship with identity (unstable construction, resolutely plural and fluid), the two artists have created a piece which is rich in contrast, even in and diffraction. This is an on-stage solo where a woman, seemingly haunted/mesmerized by herself, and hemmed in by multiple strands of heritage, seeks to extricate or exhume her own history, along with her relationship to the world. Standing at a crossroads between vulnerability and assurance, control and ruin, this *Esclava* is actually trying (like everyone else) to grab the “right” ropes in the chaotic flow of thoughts and emotions, in order to better achieve the illusory state of letting go, one that is nonetheless seen as so essential...

Ayelen Parolin (Buenos Aires, Argentina, 1976) studied at the National School of Dance and the San Martin Theatre in Buenos Aires. In Europe she followed the e.x.e.r.c.e formation in Montpellier. As a performer she worked for Mathilde Monnier, Mossoux-Bonte, Jean-François Peyret, Mauro Paccagnella, Louise Vanneste, Alexandra Bachzetsis, Anne Lopez, and Riina Saastamoinen. She has created and shown her work in Belgium, France, Italy, Spain, Norway, Finland, Germany, Austria, Switzerland, Luxembourg, Estonia, and Argentine. She was a laureate of Pépinières Européennes.

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

Била је лауреат Програма младих уметника XXL - Pépinières Européennes.

У свом најновијем делу *Јерес*, Ашељен Паролин сарађује по први пут са композиторком Леом Петром, која у току представе изводи музику уживо на клавиру. *Јерес* је опсесивна тријада у којој се појављују истрајност, понављање и варијације у троуглу као лајтмотив. У 2015. години, уметница се фокусирала на жене, најпре кроз дует *Егзотични свет*, а затим у соло комаду *La Esclava* у сарадњи са Лизи Естарас.

У јулу 2016, представља нови рад, настао у духу истрајности и извођења дела *Јерес*, у Центру уметности *Нативос* у Сеулу, са четири корејска плесача, композиторком Леом Петром и једном корејским перкусионистом.

Ашељен Паролин је једна од четири победника конкурса Фондације „Пина Бауш“ за 2016. За мај 2017. припрема групни пројекат *Autoctonos* који ће бити изведен на KunstenFestivaldesArt у Бриселу. У 2016/2017. борави као уметник у резиденцији у Позоришту Лијеж, а као администратор у Позоришту Les Tanneurs, у сарадњи са Студио Гран у Бриселу.

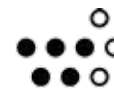
for Young Artists Programme XXL.

In her latest work *Heretics*, Ayelen Parolin collaborates with composer Lea Petra for the first time. Lea performs a piano piece live during the performance. *Heretics* is an obsessional triad involving endurance, repetition, and variations on the triangle as a leitmotiv. In 2015, she has focused on women, first with the duet *Exotic World* and then with her new solo *La Esclava* with Lisi Estaràs.

In July 2016, she will present in the Seoul Arts Center Nativos, a new work created in the same spirit of endurance and performance as *Heretics*, but with 4 Korean dancers, the composer Lea Petra and a Korean percussionist.

Ayelen Parolin is one of four winners of the Fellowship awarded by the Pina Bausch Foundation for 2016. For May 2017 she is preparing an upcoming group project *Autoctonos* for the KunstenFestivaldesArt in Brussels. She is in artistic residence for 2016/2017 at Théâtre de Liège as well as in administrative residence at Théâtre Les Tanneurs, and accompanied with Grand Studio.

Реализовано уз подршку:
Supported by

Wallonie - Bruxelles
International.be

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

THE RIDE! EP LAUNCH

Don't Touch Anything ::: DTA, Србија

Петак, 1. јул
КЦНС, Летњи биоскоп, 22.00

Чланови бенда:
Јован Shpira Обрадовић – вокал,
електроника, гитара, перкусије
Марко Симић – бубањ, перкусије,
праћећи вокали
Марко Чокулов – live sound, бас гитара

Don't Touch Anything ::: DTA је електронски лајв бенд из Новог Сада, који је основан у јануару 2013. године са идејом да споји електронику са извођењем уживо на инструментима. Њихове свирке пулсирају енергијом лајв бенда која долази из бубња, модерном сировом електроником, лајв синтовима и вокалима на ефектима, који иду од блуза преко панка до репа.

Бенд тренутно промовише сингл *Echoes* (издање Lampshade Media), те видео спот за исту нумеру у режији Милоша Пушића, а на Инфанту представља и новије песме које ће се наћи на њиховом следећем албуму.

SIDE PROGRAMME

THE RIDE! EP LAUNCH

Don't Touch Anything ::: DTA, Serbia

Friday, 1st July
CCNS, Open Stage, 10.00 pm

Band members:
Jovan Shpira Obradović – vocals, electronics,
guitar, percussions
Marko Simić – drums, percussions,
backing vocals
Marko Čokulov – live sound, bass guitar

Don't Touch Anything ::: DTA is an electronic live band from Novi Sad, which was formed in January 2013 with an idea to make a fusion of electronic music and instrumental live performance. Their gigs pulsate with a live band energy coming from drums, modern raw electric sound, live syncs and vocals on effects ranging from blues and punk to rap.

The band is currently promoting its single *Echoes* (under Lampshade Media label), as well as the video spot for the same number directed by Miloš Pušić. At Infant, besides this, they are going to present more recent songs that are to be released on their next album.

ИМ – ПРЕСУМ. IMPRESS – УМ.

43. ИНФАНТ ОМОГУЋИО ЈЕ

ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА КУЛТУРУ

Медијска подршка:

ИНФАНТ 2016.
INFANT 2016

Техничка подршка:

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ,
НОВИ САД

НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ – ÚJVÍDÉKI
SZÍNHÁZ, НОВИ САД

Пријатељи фестивала:

GORKI
LIST
jedini pravi...

INFANT

V. d. direktor, glavni i odgovorni urednik /
Acting Managing Director, Editor-in-Chief
Bojan Panaotović

Pomoćnik direktora /
Assistant to Managing Director

Sunčica Marković

Urednik Redakcije scenskog programa /
Stage Programme Editor
Simon Grabovac

Sekretar / Assistant
Elza Vuletić

Umetnički odbor / Art Board
Zoran R. Popović, Dijana Milošević, Zoran
Đerić, Ljubomir Vučinić, Simon Grabovac

Selektor / Selector
Jelena Kajgo

Žiri / Jury
Miljana Zeković, Goce Ristovski,
Nemanja Ranković

Voditelj okruglog stola /
Discussion Mediator
Zoran R. Popović

Urednik izdanja / Publications Editor
Kristina Kovač

Portparol INFANT-a / INFANT PR Manager
Peđa Ivović

Smeštaj i prevoz / Hosting
Nataša Topolac

Dizajn i priprema / Design and Prepress
Vladimir Garboš

Fotograf / Photographer
Branislav Lučić

Prevod tekstova / Translation
Lidija Kapičić, Kristina Kovač

Produkcija / Production
Kulturni centar Novog Sada

Marketing / Marketing
Mirsad Avdić

Programski sekretar / Program Secretary
Sibina Rukavina

Koordinator tehničke realizacije /
Technical Implementation Coordinator
Zoran Dokić

Organizacija / Organisation
Milan Kaćanski, Nataša Topolac

Šef scene / Stage Manager
Tomislav Šaraba

Scenska realizacija / Stage Crew
Aleksandar Kovačević, Aleksandar
Vencel, Zdravko Čeran

Tehnička realizacija / Technical Crew
Miroslav Čeman, Đura Mrđenović,
Đorđe Bedov, Dušan Jovanović

Pravni poslovi / Legal Affairs
Snežana Komar

Računovodstvo / Accounting
Aleksandra Spasojević, Vukica Lončar,
Vukosava Puača, Dušan Kordić

Veb-sajt i elektronski bilten INFANT-a /
INFANT Web Site, E-bulletin
Tatjana Dukić Počuč
www.infant.rs

Veb-sajt KCNS / CCNS Web Site
www.kcns.org.rs

Ostali saradnici / Associates
Branislav Jovanović, Zoran Mišić,
Petar Knežević, Mira Bjelopetrović

Kontakti / Contacts

Kulturni centar Novog Sada /
Cultural Centre of Novi Sad
Katolička porta 5
21000 Novi Sad
Srbija / Serbia

Tel.: +381 21 423 770
Faks: +381 21 525 168

infantfestival@gmail.com
www.infant.rs

Izdavač:
Kulturni centar Novog Sada
Za izdavača:
Bojan Panaotović, v. d. direktor

Organizator zadržava pravo
izmene i dopune programa. /
Organiser retains the right to make
changes and add to the programme.

KULTURNI CENTAR NOVOG SADA
NOVI SAD MUVELODESZI KOZPONT
KULTÚRNIE STREDISKO NOVI SAD
КУЛТУРНИ ЦЕНТЕР НОВИ САД

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

792.091(497.113 Novi Sad)"2016"(083.97)(085)

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ фестивал алтернативног
и новог театра ИНФАНТ (43 ; 2016 ; Нови Сад)

43. ИНФАНТ / Интернационални
фестивал алтернативног и новог театра,
Нови Сад, 25.06-01.07. 2016. = 43. INFANT
= International Festival of Alternative
and New Theatre, Novi Sad, 25th-30th
June 2016 ; [превод текстова Лидија
Капичић, Кристина Ковач ; фотограф
Бранислав Лучић]. - Нови Сад : Културни
центар Новог Сада, 2016 (Нови Сад :
Art print). - 72 стр. : илустр. ; 20 cm

Упоредо срп. текст и енгл.
превод. - Тираж 150.

ISBN 978-86-7931-524-3

I. International Festival of Alternative and
New Theatre INFANT (43 ; 2016 ; Novi Sad)
Интернационални фестивал алтернативног и
новог театра ИНФАНТ (43 ; 2016 ; Нови Сад)
а) Интернационални фестивал
алтернативног и новог театра (43 ; 2016
; Нови Сад) - Програми - Каталогзи
COBISS.SR-ID 306294279

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ ФЕСТИВАЛ
АЛТЕРНАТИВНОГ
И НОВОГ ТЕАТРА. НОВИ САД.

INTERNATIONAL FESTIVAL
OF ALTERNATIVE
AND NEW THEATRE. NOVI SAD.

25.06 — 01.07.2016.

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР НОВОГ САДА
NOVI SAD MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
KULTURNE STREDOŠKO NOVI SAD
КУЛТУРНИ ЦЕНТЕР НОВИ САД

Град Нови Сад